ARISTOTELIS

OPERA

EX RECENSIONE

IMMANUELIS BEKKERI.

ACCEDUNT

INDICES SYLBURGIANI.

TOMUS VI.

OXONII,
E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.

MDCCCXXXVII.

^aMHXANIKA.

Ο ΑΥΜΑΖΕΤΑΙ τῶν μὲν κατὰ φύσιν συμβαινόντων, b όσων άγνοείται τὸ αἴτιον, τῶν δὲ παρὰ φύσιν, ὅσα γίνεται διὰ τέχνην πρὸς τὸ συμφέρον τοῖς ἀνθρώποις. Εν πολλοῖς γαρ ή φύσις ύπεναντίον προς το χρήσιμον ήμιν ποιεί ή μέν γαρ φύσις αξι τον αὐτον έχει τρόπον και άπλως, το δέ 2 χρήσιμον μεταβάλλει πολλαχώς. Οταν οὖν δέη τι ^c παρὰ φύσιν πράξαι, διὰ τὸ χαλεπὸν ἀπορίαν παρέχει καὶ δείται τέχνης. Διὸ καὶ καλοῦμεν τῆς τέχνης τὸ πρὸς τὰς τοιαύτας άπορίας βοηθοῦν μέρος μηχανήν. Καθάπερ γὰρ ἐποίησεν Αντιφων δ ποιητής, ούτω καὶ ἔχει τέχνη γὰρ κρατοῦμεν, 3 ών φύσει νικώμεθα. Τοιαθτα δέ έστιν έν οξς τά τε έλάττονα κρατεί των μειζόνων, και τὰ ροπην έχοντα μικράν κινεί βάρη μεγάλα, καὶ πάντα σχεδὸν ὅσα τῶν προβλημάτων μηχανικά προσαγορεύομεν. "Εστι δέ ταθτα τοίς φυσικοίς προβλήμασιν ούτε ταυτά πάμπαν ούτε κεχωρισμένα λίαν, άλλά κοινά των τε μαθηματικών θεωρημάτων καὶ των φυσικών d τὸ μὲν γὰρ ὡς διὰ τῶν ε μαθηματικῶν δῆλον, τὸ δὲ περὶ δ 4 διὰ τῶν Φυσικῶν. Περιέχεται δὲ f τῶν ἀπορουμένων g èν τῷ γένει τούτω τὰ περὶ τὸν μοχλόν. "Ατοπον γὰρ h είναι δοκεί τὸ κινείσθαι μέγα βάρος ὑπὸ μικρᾶς ἰσχύος, καὶ ταῦτα μετὰ βάρους πλείονος ὁ γὰρ ἄνευ μοχλοῦ κινείν οὐ δύναταί τις, ⁱ τοῦτο ταὐτὸ βάρος, ^k προσλαβών ἔτι τὸ τοῦ μοχλοῦ 5 βάρος, κινεί θαττον. Πάντων δε των τοιούτων έχει της αὶτίας τὴν ἀρχὴν ὁ κύκλος. Καὶ τοῦτο εὐλόγως συμβέβηκεν

Codices P.Wa. et hinc inde L.Ba.Ha.q. a τὰ μηχανικὰ τοῦ ἀριστοτέλους q.

 $^{^{\}rm b}$ ὅσον $^{\rm Wa}$. $^{\rm c}$, $^{\rm c}$ παρὰ τὴν φύσιν $^{\rm c}$, $^{\rm d}$ τὸ] τῶν $^{\rm Wa}$, $^{\rm c}$ μαθημάτων $^{\rm wa}$. $^{\rm f}$ τῆς ἀπορουμένης $^{\rm c}$, $^{\rm g}$ ἐν] τούτων ἐν $^{\rm wa}$. $^{\rm h}$ εἶναι om. $^{\rm wa}$. $^{\rm i}$ τοῦτ' αὐτὸ τὸ $^{\rm wa}$. $^{\rm c}$, $^{\rm k}$ προσλαβὸν $^{\rm Ha}$.

έκ μεν γαρ 1 θαυμασιωτέρου m συμβαίνειν τι θαυμαστον οὐδεν άτοπον, θαυμασιώτατον δε τὸ τὰναντία γίνεσθαι ημετ' άλλήλων. Ο δε κύκλος συνέστηκεν εκ τοιούτων εθθύς γαρ εκ κινουμένου τε γεγένηται ο καὶ μένοντος, ών ή φύσις έστὶν ύπεναντία άλλήλοις. 'Ωστ' ένταῦθα έστιν έπιβλέψασιν 6 ήττον θαυμάζειν τὰς συμβαινούσας ὑπεναντιώσεις περὶ αὐτόν. Πρώτον μέν γὰρ τη περιεχούση γραμμή τον κύκλον, πλάτος οὐθεν έχούση, τάναντία πως προσεμφαίνεται, τὸ κοίλον καὶ τὸ κυρτόν. Ταῦτα δὲ ٩ διέστηκεν ἀλλήλων δυ τρόπου τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν· τ ἐκείνων τε γὰρ ε μέσον τὸ ἴσον καὶ τούτων τὸ εἰθύ. Διὸ μεταβάλλοντα εἰς ἄλληλα τὰ τ μεν t αναγκαίον ισα γενέσθαι πρότερον η των ακρων v όποτερονούν, την δε γραμμην εύθείαν, όταν έκ κυρτής είς Ψκοίλον η πάλιν έκ ταύτης * γίνηται κυρτή καὶ περιφερής. *Εν μέν γοὖν τοῦτο τῶν ἀτόπων ὑπάρχει περὶ τὸν εκύκλον, δεύτερον δε ότι άμα κινείται ατας εναντίας κινήσεις άμα γαρ είς τον έμπροσθεν κινείται τόπον b καὶ τον όπισθεν. Η τε 8 γράφουσα γραμμή τὸν κύκλον ο ώσαύτως έχει έξ οῦ γὰρ ἄρχεται τόπου τὸ πέρας αὐτης, εἰς τὸν αὐτὸν τοῦτον d τόπον έρχεται πάλιν συνεχώς γαρ κινουμένης αὐτης τὸ ἔσχατον πάλιν ἀπηλθε πρώτον, ώστε καὶ φανερον ὅτι μετέβαλεν έντεῦθεν. Διό, καθάπερ είρηται πρότερον, οὐδὲν ἄτοπον τὸ α πάντων είναι των ε θαυμάτων αὐτὸν ἀρχήν. Τὰ μὲν οὖν περὶ τον ζυγον γινόμενα είς τον κύκλον ανάγεται, τα δε περί τον μοχλον είς τον ζυγόν, τὰ δ' ἄλλα πάντα σχεδον τὰ f περί τὰς κινήσεις τὰς μηχανικὰς είς τὸν μοχλόν. "Ετι δέ ιο δια το μιας ούσης της έκ του κέντρου γραμμης μηθέν έτερον ετέρω φέρεσθαι των σημείων των εν αυτή ισοταχώς, άλλ' αεί

τὸ τοῦ μένοντος πέρατος πορρώτερον ον θαττον, πολλά τῶν θαυμαζομένων συμβαίνει περί τὰς κινήσεις τῶν κύκλων περί 11 ων εν τοις επομένοις προβλήμασιν έσται δήλον. Διά δε τό τὰς ἐναντίας κινήσεις ἄμα κινεῖσθαι τὸν κύκλον, ξκαὶ τὸ μεν έτερον της διαμέτρου των άκρων, έφ' οδ το Α, είς τούμπροσθεν κινείσθαι, θάτερον δέ, έφ' οδ τὸ Β, εἰς τοὔπισθεν, κατασκευάζουσί τινες ώστ' ἀπὸ μιᾶς κινήσεως πολλούς ίνπεναντίους αμα κινείσθαι κύκλους, ώσπερ οθς ανατιθέασιν έν τοις ιεροίς ποιήσαντες τροχίσκους χαλκούς κ τε και σιδηρούς. 12 Εί γὰρ είη τοῦ ΑΒ κύκλου άπτόμενος έτερος κύκλος έφ' οῦ $\Gamma \Delta$, τοῦ κύκλου 1 τοῦ έφ' οδ AB κινουμένης τῆς διαμέτρου εἰς τοὖμπροσθεν, κινηθήσεται ή $\Gamma \Delta$ εἰς τοὖπισθεν τοῦ κύκλου τοῦ ἐφ' m οῦ Α, κινουμένης της διαμέτρου περὶ τὸ αὐτό. Εἰς τοὐναντίον ἄρα κινηθήσεται η ὁ ἐφ' οῦ Γ Δ κύκλος τῷ ἐφ' ο οῦ τὸ ΑΒ· καὶ πάλιν αὐτὸς τὸν ἐφεξῆς, ἐφ' τοῦ ΕΖ, εἰς 13 τουναντίον αυτώ κινήσει δια την αυτην αιτίαν. Τον αυτον 9 δε τρόπον καν πλείους ώσι, τουτο ποιήσουσιν ένδς μόνου κινηθέντος. Ταύτην οὖν λαβόντες ὑπάρχουσαν ἐν τῷ κύκλῷ τὴν Φύσιν οι δημιουργοί κατασκευάζουσιν όργανον κρύπτοντες την ἀρχήν, ὅπως ἢ τοῦ μηχανήματος φανερον μόνον τὸ θαυμαστόν, τὸ δ' αἴτιον άδηλον.

Πρώτον μὲν οὖν τὰ συμβαίνοντα περὶ τὸν ζυγὸν ἀπορεῖται, διὰ τίνα αἰτίαν ἀκριβέστερά ἐστι τὰ ζυγὰ τὰ μείζω τῶν ἐλαττόνων. Τούτου δὲ ἀρχή, διὰ τί ποτε ἐν τῷ κύκλῳ ἡ πλεῖον ἀφεστηκυῖα γραμμὴ τοῦ τ κέντρου τῆς ἐγγὺς τῆ αὐτῆ ἰσχύϊ κινουμένης θᾶττον φέρεται τῆς ἐλάττονος; Τὸ γὰρ θᾶττον λέγεται διχῶς. ἄν τε γὰρ s ἐν ἐλάττονι χρόνῳ ἴσον τόπον διεξέλθη, θᾶττον εἶναι λέγομεν, καὶ ἐὰν ἐν ἴσῳ 2πλείω. Ἡ t δὲ μείζων ἐν ἴσῳ χρόνῳ γράφει μείζονα κύκλον ὁ γὰρ ἐκτὸς μείζων τοῦ ἐντός. Αἴτιον δὲ τούτων ὅτι φέρεται

g καὶ om. P.Wa. h τὸν Wa. i ὑπεναντίως Ha.Wa. k τε om. Ha. l τοῦ ante ἐφ' add Ha. m ὧ P.q. n ὁ ἐφ' οὖ] codices ἐφ' οὖ ὁ. o ὧ P.Wa. p ὧ P.Ha.Wa. q δὲ om. Pa. r κέντρον] κ P.Wa. ε ἐν om. P.Wa. t δὲ μεῖζον P.

δύο φοράς ή γράφουσα τον κύκλον. 'Όταν μεν οθν εν λόγω τινὶ φέρηται, έπ' εὐθείας ἀνάγκη φέρεσθαι τὸ φερόμενον, καὶ γίνεται διάμετρος αὐτὴ τοῦ σχήματος ὁ ποιοῦσιν * αί ἐν τούτφ τῷ λόγφ συντεθείσαι γραμμαί. "Εστω γὰρ ὁ λόγος 3 ον φέρεται το φερόμενον, ον έχει ή ΑΒ προς την ΑΓ καί τὸ μὲν Α κ Γ φερέσθω πρὸς τὸ Β, ἡ δὲ Α Β ὑποφερέσθω προς την Η Γ΄ ένηνέχθω δε το μεν Α προς το Δ, ή δε έφ' η ΑΒ προς το Ε. Ει οῦν ἐπὶ τῆς φορας ὁ λόγος ην ον ή ΑΒ έχει πρὸς τὴν ΑΓ, ἀνάγκη καὶ τὴν ΑΔ πρὸς α τὴν ΑΕ τοῦτον ἔχειν τὸ λόγον. Ομοιον ἄρα ἐστὶ τῶ λόγω τὸ 4 μικρον τετράπλευρον το μείζονι, ώστε καὶ ή αὐτη διάμετρος αὐτῶν, καὶ τὸ CA ἔσται πρὸς Z. Τὸν αὐτὸν d δὴ τρόπον δειχθήσεται καν όπουοῦν διαληφθή ή φορά αἰεὶ γὰρ έσται έπὶ τῆς διαμέτρου. Φανερον οῦν ὅτι τὸ κατὰ τὴν διάμετρον φερόμενον εν δύο φοραίς ανάγκη τον των επλευρών φέρεσθαι λόγον. Εὶ γὰρ ἄλλον τινά, οὐκ f οἰσθήσεται κατὰ 5 την διάμετρον. Έαν δε εν μηδενί λόγω φέρηται δύο φοράς κατά μηδένα χρόνον, αδύνατον εύθείαν είναι την Φοράν. "Εστω γάρ εὐθεία. Τεθείσης οὖν ταύτης διαμέτρου, καὶ παραπληρωθεισῶν τῶν πλευρῶν, ἀνάγκη τὸν τῶν πλευρῶν λόγον φέρεσθαι τὸ φερόμενον ε τοῦτο γὰρ δέδεικται πρότερον. Οὐκ ἄρα ποιήσει εὐθεῖαν h τὸ ἐν μηδενὶ λόγφ Φερόμενον μη-6 δένα χρόνον. Έλαν γάρ τινα λόγον ένεχθη εν ιχρόνω τινί, τοῦτον ανάγκη τὸν χρόνον εὐθεῖαν εἶναι φορὰν διὰ τὰ Επροειρημένα. Θατε περιφερές γίνεται, δύο φερόμενον φοράς έν μηθενὶ λόγω μηθένα χρόνον. Οτι μέν τοίνυν ή τὸν κύκλον γ γράφουσα φέρεται δύο φοράς αμα, φανερον έκ τε τούτων, καὶ ὅτι ¹τὸ Φερόμενον κατ' εὐθεῖαν ἐπὶ τὴν κάθετον ἀΦικνείται, ώστε είναι πάλιν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ κέντρου κάθετον.

ν λίγω Wa. Wai om. P. × Γ om. P.Wa. У Η] β P.Wa. z εἰ] οὸκ P.Wa. a τὴν Α Ε] δὲ P.Wa. b τῷ μείζονι et καὶ om. P.Wa. c A] δ Wa. d δὴ] οὖν Wa. e πλειόνων P.Wa. f οἰδήσεται Wa. g ταῦτα Wa. h τῶ Wa. i χρόνῳ] λόγω P.Wa. κ προειρημένα πρότερον. ὧστε P. l τὸ om. P.Wa.

"Εστω κύκλος ὁ ΑΒΓ, τὸ δ' ἄκρον τὸ ἐφ' οῦ Β φερέσθω έπὶ τὸ Δ ἀφικνείται δέ m ποτε ἐπὶ τὸ Γ. Εἰ μὲν οὖν ἐν τῷ λόγφ ἐφέρετο ον ἔχει η βΔ προς την ΔΓ, ἐφέρετο αν 8 την διάμετρον την έφ' η ΒΓ. Νῦν δέ, Θέπείπερ εν οὐδενὶ λόγω, έπὶ τὴν περιφέρειαν Ρφέρεται τὴν έφ' ἢ ΒΕΓ. 'Εὰν δὲ δυοίν φερομένοιν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἰσχύος τὸ μὲν ἐκκρούοιτο πλείον τὸ δὲ ἔλαττον, εὔλογον βραδύτερον κινηθηναι τὸ πλείον εκκρουόμενον τοῦ έλαττον εκκρουομένου δ δοκεί συμβαίνειν έπὶ τῆς μείζονος καὶ ἐλάττονος τῶν ἐκ τοῦ κέντρου 9 γραφουσών τους κύκλους. Διὰ γὰρ τὸ ἐγγύτερον είναι τοῦ μένοντος της ελάττονος τὸ ἄκρον η τὸ της μείζονος, ώσπερ αντισπώμενον είς τουναντίον, επί τὸ τ μέσον βραδύτερον φέρεται τὸ τῆς ἐλάττονος ἄκρον. Πάση μὲν οὖν εκύκλον γρα-Φούση τοῦτο συμβαίνει, καὶ φέρεται τὴν μὲν κατὰ φύσιν κατὰ τὴν περιφέρειαν, τὴν δὲ παρὰ φύσιν εἰς τὸ πλάγιον 10 καὶ τὸ κέντρον. Μείζω δ' ἀεὶ τὴν παρὰ φύσιν t ἡ ἐλάττων φέρεται· διὰ τρὰρ τὸ έγγύτερον είναι τοῦ κέντρου τοῦ ἀντισπώντος κρατείται μάλλον. Οτι δε μείζον το παρά φύσιν κινείται ή ελάττων της μείζονος των έκ τοῦ κέντρου γραφου-11 σων τους κύκλους, έκ τωνδε δήλον. "Εστω κύκλος έφ' οῦ ΒΓΔΕ, καὶ άλλος ἐν τούτω ἐλάττων, ἐφ' οδ ΧΝΜΞ, περὶ τὸ αὐτὸ κέντρον * τὸ Α΄ καὶ ἐκβεβλήσθωσαν αἱ διάμετροι, έν μεν τῷ μεγάλω, ἐφ' ὧν ΓΔ καὶ ΒΕ, ἐν δὲ τῷ ἐλάττονι αί ΜΧ ΝΞ· καὶ τὸ έτερόμηκες παραπεπληρώσθω, τὸ ΔΨΡΓ. 12 Εἰ δὴ ἡ ΑΒ γράφουσα κύκλον ἥξει ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὅθεν ώρμήθη έπὶ τὴν ΑΕ, δηλον ὅτι Φέρεται πρὸς αὐτήν. 'Ομοίως δὲ καὶ ή ΑΧ πρὸς τὴν ΑΧ ήξει. Βραδύτερον δὲ φέρεται -Χή ΑΧ της ΑΒ, ώσπερ είρηται, διά τὸ γίνεσθαι μείζονα 13 την έκκρουσιν καὶ ἀντισπασθαι μάλλον την ΑΧ. "Ηχθω δέ ή ΑθΗ, καὶ ἀπὸ τοῦ Θ κάθετος ἐπὶ τὴν ΑΒ ή ΘΖ ἐν τῷ

 $m_{\pi \sigma \upsilon}$ Wa, $n_{\dot{\eta}}$ βε εγ έφέρετο P.Wa, σ επεὶ Wa, P φέρηται P. Φ βραδυτέραν Wa, P μέσον τὸ μὲν βραδύτερον P.Wa, P ενέκλω P. Φ ελάττω P.Wa, P τὸ γὰρ P. Φ τὸ A om. P.Wa, Φ Φ Α X—εἴρηται om. Wa,

κύκλω, καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ θ ἤχθω παρὰ Υτὴν ΑΒ ἡ ΘΩ, καὶ ἡ ΩΥ ἐπὶ τὴν ΑΒ κάθετον, καὶ τἡ ΗΚ. Αἱ δὴ ἐφ' ών ΩΥ καὶ ΘΖ ἴσαι. Η ἄρα ΒΥ ἐλάττων τῆς αΧΖ αί γαρ ίσαι εθειαι έπ' ανίσους δκύκλους έμβληθεισαι προς ορθας τη διαμέτρω έλαττον τμημα αποτέμνουσι της διαμέτρου έν τοις μείζοσι κύκλοις, έστι δέ ή ΩΥ ίση τη ΘΖ. Έν δσω 14 δη χρόνω η Αθ την Χθ ενηνέχθη, εν τοσούτω χρόνω εν τώ κύκλω α τω μείζονι μείζονα της ΒΩ ενήνεκται τὸ ἄκρον της ΒΑ. Ἡ μὲν γὰρ κατὰ Φύσιν Φορὰ ἴση, ἡ δὲ παρὰ Φύσιν ελάττων ή δε ΒΥ της ΖΧ. Δεί δε ανάλογον είναι, ως ετὸ κατὰ φύσιν πρὸς τὸ κατὰ φύσιν, ^eτὸ παρὰ φύσιν πρὸς τὸ παρά φύσιν. Μείζονα άρα περιφέρειαν διελήλυθε την ΗΒ 15 της ΩΒ. Ανάγκη δε την ΗΒ εν τούτφ τφ χρόνφ διεληλυθέναι ένταῦθα γὰρ ἔσται, ὅταν ἀνάλογον ἀμφοτέρως ξσυμβαίνη τὸ παρὰ φύσιν πρὸς τὸ κατὰ φύσιν. Εἰ δη μεῖζόν έστι τὸ κατὰ φύσιν ἐν τῆ μείζονι, καὶ τὸ παρὰ φύσιν μάλλον αν ένταθθα συμπίπτοι μοναχως, ώστε το Β ένηνέχθαι αν την ΒΗ εν ετώ εφ' οῦ Χ σημείον. Ένταθθα γὰρ κατὰ 16 Φύσιν μεν γίνεται τῷ Β σημείω τὸ κέντρον (ἔστι γὰρ αὐτή άπὸ τοῦ Η κάθετος), παρὰ φύσιν δὲ ἐς τὸ ΚΒ. "Εστι δὲ ώς 1 το ΗΚ πρός το ΚΒ, το ΘΖ πρός το ΖΧ. Φανερον δὲ ἐὰν ἐπιζουχθῶσιν ἀπὸ τῶν ΒΧ ἐπὶ τὰ Η Θ. έλάττων ίη μείζων της ΗΒ έσται, ην ηνέχθη το Β, ούχ ομοίως έσται οὐδε ἀνάλογον εν ἀμφοῖν kτο κατὰ φύσιν προς τὸ παρὰ φύσιν. Δι' ην μεν τοίνυν αἰτίαν ἀπὸ τῆς αὐτῆς 17 ισχύος φέρεται θαττον τὸ πλέον ἀπέχον τοῦ κέντρου Ισημείον, δηλον διὰ τῶν εἰρημένων διότι τὰ θὲ τὰ μὲν μείζω ζυγὰ ἀκριβέστερά ἐστι τῶν ἐλαττόνων, φανερὸν ἐκ τούτων. Γίνεται γὰρ τὸ μὲν σπάρτον κέντρον (μένει γὰρ τοῦτο), τὸ

Υ τὴν] τὸ Wa. z ἡ] ai P.Wa. a XZ] χ ε P.Wa, Wa. additis ἴσως ὀφείλει χ ζ. b κύκλουν Wa. c ὀρ τῆ P. d τῷ μείζονι om. P. e τὸ post ὡς et τὸ παρὰ—φύσιν om. Wa. f συμβαίνειν Wa. g τῷ] τ ante lacunam P.Wa. h τὸ post ὡς om. Wa. i ἡ] codices ἡ. mox om. ἡν. k τὸ κατὰ φύσιν] κατὰ φορὰν P. l post σημείον P. καὶ μ γράφει ἡ μείζων. item Wa, omisso in lacuna μ. m δὲ et μὲν om. P.

δε επὶ εκάτερον μέρος της πλάστιγγος αι εκ τοῦ κέντρου. 18 Απὸ τοῦν τοῦ αὐτοῦ βάρους ἀνάγκη θᾶττον κινεῖσθαι τὸ άκρον της πλάστιγγος, όσω αν πλείον απέχη του σπάρτου, καὶ ένια μεν μη δηλα είναι εν τοις μικροίς ζυγοίς προς την οαΐσθησιν επιτιθέμενα βάρη, εν δε τοίς μεγάλοις δήλα οὐθεν γαρ κωλύει έλαττον Ρκινηθήναι μέγεθος ή ώστε είναι τη όψει 19 Φανερόν. Επὶ δὲ τῆς μεγάλης πλάστιγγος ποιεί όρατὸν τὸ αὐτὸ βάρος μέγεθος. 'Ένια δὲ δηλα μὲν ἐπ' ἀμφοῖν ἐστίν, άλλα πολλώ μαλλον έπὶ των μειζόνων δια τὸ πολλώ μείζον γίνεσθαι τὸ μέγεθος της ροπης ύπὸ τοῦ αὐτοῦ βάρους έν 20 τοις μείζοσι. Καὶ διὰ τοῦτο τεχνάζουσιν οἱ άλουργοπῶλαι προς 4 το παρακρούεσθαι ιστάντες, τ τό τε σπάρτον οὐκ έν μέσω τιθέντες, καὶ εμόλυβδον τῆς φάλαγγος εἰς θάτερον μέρος τ έγχέοντες, η τοῦ ξύλου τ τὸ πρὸς την ρίζαν πρὸς δ βούλονται ρέπειν ποιούντες, η έαν Ψέχη όζον βαρύτερον γαρ εν δ μέρος ή ρίζα τοῦ ξύλου εστίν, ὁ δὲ όζος ρίζα τίς έστιν.

Διὰ τί, ἐὰν μὲν ἄνωθεν ἢ τὸ σπαρτίον, ὅταν κάτωθεν ρέψαντος ἀφέλη τὸ βάρος, πάλιν ἀναφέρεται τὸ ζυγόν, ἐὰν δὲ κάτωθεν ὑποστῆ, οὐκ ἀναφέρεται ἀλλὰ μένει; "Η διότι ἄνωθεν μὲν τοῦ σπαρτίου ὅντος πλεῖον τοῦ ζυγοῦ γίνεται τὸ ἐπέκεινα τῆς καθέτου; Τὸ γὰρ σπαρτίον ἐστὶ κάθετος. ² Ωστε ἀνάγκη ἐστὶ κάτω ρέπειν τὸ πλέον, ἔως ἃν ἔλθη ἡ δίχα διαιροῦσα τὸ ζυγὸν ἐπὶ τὴν κάθετον αὐτήν, ἐπικειμένου τοῦ βάρους ἐν τῷ ἀνεσπασμένῳ μορίῳ τοῦ ζυγοῦ. "Εστω ζυγὸν ὀρθὸν × ἐφ' οῦ ΒΓ, σπαρτίον δὲ τὸ γΑΔ. 'Εκβαλ-3 λόμενον δὴ τοῦτο κάτω κάθετος ἔσται ἐφ' ῆς ἡ ΑΔΜ. 'Εὰν οῦν ἐπὶ τὸ Β ἡ ροπὴ ² ἐπιτεθῆ, ἔσται τὸ μὲν Β οῦ τὸ Ε, τὸ δὲ Γ οῦ τὸ Ζ, ὥστε ἡ δίχα διαιροῦσα τὸ ζυγὸν πρῶτον μὲν ἦν ἡ ΔΜ τῆς καθέτου αὐτῆς, ἐπικειμένης δὲ τῆς ροπῆς ἔσται

 $^{^{\}rm n}$ τοῦ οὖν $P.W^{\rm a}.$ ο αἴσθησιν τὰ ἐπιτ. $P.W^{\rm a}.$ P κινηθη P, κινεῖσθαι $W^{\rm a}.$ q τῶ P. r τό] τάς $W^{\rm a}.$ s μόλιβδον $P.W^{\rm a}.$ t ἐκχέοντες $W^{\rm a}.$ ν τὸ οπι. P. w ἔχει $W^{\rm a}.$ x ἐφ'] τὸ ἐφ' $W^{\rm a}.$ ν ΑΔ] αβ $W^{\rm a}.$ z ἐπιτεθείσεται P, ἐπιτεθήσεται $W^{\rm a}$, omisso uterque ἔσται.

ή ΔΘ· ὅστε τοῦ ζυγοῦ ἐφ' ῷ ΕΖ τὸ ἔξω τῆς καθέτου τῆς ἐφ' ῆς ΑΒ, τοῦ ἐν ῷ ΦΠ, μείζω τοῦ ἡμίσεος. 'Εὰν οὖν 4 ἀφαιρεθῆ τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ Ε, ἀνάγκη κάτω φέρεσθαι τὸ Ζ' ἔλαττον γάρ ἐστι τὸ ε. 'Εὰν μὲν οὖν ἄνω τὸ σπαρτίον ἔχη, πάλιν διὰ τοῦτο ἀναφέρεται τὸ ζυγόν. 'Εὰν δὲ κάτωθεν ἢ τὸ ὑποκείμενον, τοὖναντίον ποιεῖ πλεῖον γὰρ γίνεται τοῦ ἡμίσεος τοῦ ζυγοῦ τὸ κάτω μέρος ἡ ὡς ἡ κάθετος διαιρεῖ ὥστε οὐκ ἀναφέρεται κουφότερον γὰρ τὸ ἐπηρτημένον. 'Εστω ζυγὸν τὸ ἐφ' οὖ ΝΕ, τὸ ὀρθόν, κάθετος δὲ 5 ἡ ΚΛΜ. Δίχα ο δὴ διαιρεῖται τὸ ἀΝΕ. 'Επιτεθέντος δὲ βάρους ἐπὶ τὸ Ν, ἔσται τὸ μὲν Ν οὖ τὸ Ο, τὸ δὲ Ε οὖ τὸ Ρ, ἡ δὲ ΚΛ οὖ τὸ Λθ, ὥστε μεῖζόν ἐστι τὸ ΚΟ τοῦ ΛΡ τῷ ΘΚΛ. Καὶ ἀφαιρεθέντος οὖν τοῦ βάρους ἀνάγκη μένειν ' ἐπίκειται γὰρ ὧσπερ βάρος ἡ ὑπεροχὴ ἡ τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἐν ῷ ξ τὸ Κ.

Διὰ τί κινοῦσι μεγάλα βάρη μικραὶ δυνάμεις τῷ μοχλῷ, 3 ὅσπερ ἐλέχθη καὶ κατ' hἀρχήν, iπροσλαβόντι βάρος ἔτι τὸ τοῦ μοχλοῦ; k' Ρῷον δὲ τὸ ἔλαττόν ἐστι κινῆσαι βάρος, ἔλαττον δέ ἐστιν ἄνευ τοῦ μοχλοῦ. "Η ὅτι αἴτιόν ἐστιν ὁ μοχλός, 'ζυγὸν [ὧν] κάτωθεν ἔχον τὸ σπαρτίον καὶ εἰς ἄνισα διηρημένον; Τὸ γὰρ ὑπομόχλιον m ἀντὶ σπαρτίου γίνεται μένει γὰρ ἄμφω ταῦτα, ὥσπερ τὸ κέντρον. 'Επεὶ δὲ θᾶτ-2 τον ὑπὸ τοῦ ἴσου βάρους κινεῖται ἡ μείζων τῶν ἐκ τοῦ κέντρου, ἔστι δὲ τρία τὰ περὶ τὸν μοχλόν, τὸ μὲν ὑπομόχλιον, σπάρτον καὶ κέντρον, δύο δὲ βάρη, ὅ τε κινῶν καὶ τὸ κινούμενον ΄ ὁ οὖν τὸ κινούμενον βάρος πρὸς τὸ κινοῦν, τὸ μῆκος πρὸς τὸ μῆκος ἀντιπέπονθεν. Αἰεὶ δὲ ὅσφ ἄν μεῖζον nὰφεστήκη τοῦ ὑπομοχλίου, ρῷον κινήσει. ο Αἰτία δὲ ἐστιν ἡ 3 προλεχθεῖσα, ὅτι ἡ πλεῖον ἀπέχουσα ἐκ τοῦ κέντρου μείζονα κύκλον γράφει. Ο Ωστε ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἰσχύος πλέον ρμετα-

a E] ρ P.Wa. b N Z] κ ξ P.Wa. c δη δεῖ Wa. d ν κ ξ P.Wa. c τῷ] τοῦ P.Wa. f ἐπεὶ κεῖται γὰρ P.Wa. g τὸ χ P, τοῦ χ Wa. h ἀρχάς Wa. i προσλαμβάνοντες P. k ῥάδιον codices. l ζυγδν κάτωθεν ἔχων P.Wa. m ἀντὶ] τί P. n ἀφεστήκοι codices hic et c. 4. sect. 2. o αἴτιον Wa. p malim καταστήσεται.

στήσεται τὸ κινοῦν τὸ πλεῖον τοῦ ὑπομοχλίου ἀπέχον. $\P^{"}$ Εστω μοχλὸς ἐφ' οὖ AB, βάρος δὲ ἐφ' ῷ τὸ Γ , τὸ δὲ κινοῦν ἐφ' ῷ τὸ Δ , ὑπομόχλιον ἐφ' ῷ τὸ E, τὸ δὲ ἐφ' ῷ τὸ Δ κινῆσαν ἐφ' ῷ τὸ H, κινούμενον δὲ r τὸ ἐφ' οὖ Γ , βάρος ἐφ' οὖ K.

- 4 Διὰ τί οἱ μεσόνεοι μάλιστα τὴν ναῦν κινοῦσιν; "Η διότι ή κώπη μοχλός έστιν; Υπομόχλιον μέν γάρ ὁ σκαλμὸς γίνεται (μένει γὰρ δὴ τοῦτο), τὸ δὲ βάρος ἡ θάλαττα, ἡν ἀπω-2 θεὶ ἡ κώπη: ὁ δὲ κινῶν τὸν μοχλὸν ὁ ναύτης ἐστίν. 'Αεὶ δὲ πλέον βάρος κινεί, όσφ αν «πλέον η άφεστήκη τοῦ τύπομοχλίου δ κινών τὸ βάρος μείζων γὰρ οῦτω γίνεται ή ἐκ τοῦ κέντρου, ὁ δὲ σκαλμὸς ὑπομόχλιον ὢν κέντρον ἐστίν. Εν νμέση δε τη νηί πλείστον της κώπης έντός έστιν καί γαρ ή ναθς ταύτη εθρυτάτη έστίν, ώστε πλείον έπ' Ψαμφότερα ενδέχεσθαι μέρος της κώπης έκατέρου τοίχου εντός είναι 3 της νεώς. Κινείται μέν οθν ή ναθς διά τὸ ἀπερειδομένης της κώπης είς την θάλασσαν τὸ ἄκρον της κώπης τὸ έντὸς προϊέναι εἰς * τὸ πρόσθεν, τὴν δὲ ναῦν προσδεδεμένην τῷ σκαλμῷ 4 συμπροϊέναι, 9 ή τὸ ἄκρον τῆς κώπης. Ηι γὰρ πλείστην θάλασσαν διαιρεί ή κώπη, ταύτη ανάγκη μάλιστα προωθείσθαι πλείστην δε διαιρεί τη πλείστον μέρος από τοῦ σκαλμοῦ τῆς κώπης ἐστίν. Διὰ τοῦτο οἱ μεσόνεοι μάλιστα κινοῦσιν μέγιστον γὰρ ἐν μέση νης τὸ ἀπὸ τοῦ σκαλμοῦ τῆς κώπης τὸ ἐντός ἐστιν.
- 5 Διὰ τί τὸ πηδάλιον μικρὸν ὅν, καὶ ἐπ' ἐσχάτῷ τῷ πλοίῳ, τοσαύτην δύναμιν ἔχει ὥστε ὑπὸ μικροῦ οἴακος καὶ ἑνὸς ἀνθρώπου δυνάμεως, καὶ ταύτης ἠρεμαίας, αμεγάλα κινεῖσθαι καὶ τὸ πηδάλιόν ἐστι μοχλός, ακαὶ μοχλεύει ὁ κυβερνήτης. Ἡι μὲν οὖν προσήρμοσται τῷ πλοίῳ, γίνεται ὑπομόχλιον, τὸ δὲ ὅλον πηδάλιον ὁ μο-

 $[\]mathbf{q}$ ἔσται $\mathbf{W}^{\mathbf{a}}$. \mathbf{r} τὰ $\mathbf{W}^{\mathbf{a}}$. \mathbf{s} πλέον post ầν om. $\mathbf{W}^{\mathbf{a}}$. \mathbf{t} ὑπομόχλον $\mathbf{W}^{\mathbf{a}}$. \mathbf{v} μέσω \mathbf{P} . \mathbf{w} ἀμφοτέροις $\mathbf{W}^{\mathbf{a}}$. \mathbf{x} τὸ] τὰ $\mathbf{W}^{\mathbf{a}}$. \mathbf{y} $\hat{\mathbf{y}}$ τὸ] $\hat{\mathbf{\eta}}$ τὸ \mathbf{P} . $\mathbf{W}^{\mathbf{a}}$. \mathbf{z} εἰ \mathbf{P} . $\mathbf{W}^{\mathbf{a}}$. \mathbf{u} μέγα $\mathbf{W}^{\mathbf{a}}$, μεγάλην $\mathbf{H}^{\mathbf{a}}$. \mathbf{b} κοινείσθαι \mathbf{P} . \mathbf{c} μέγεθος $\mathbf{W}^{\mathbf{a}}$. \mathbf{d} καὶ—μοχλός add. \mathbf{L} . \mathbf{P} . $\mathbf{B}^{\mathbf{a}}$. $\mathbf{H}^{\mathbf{a}}$. $\mathbf{W}^{\mathbf{a}}$. \mathbf{q} .

χλός, τὸ δὲ βάρος ή θάλασσα, ὁ δὲ κυβερνήτης ὁ κινῶν. Οὐ 2 κατὰ πλάτος δὲ λαμβάνει τὴν θάλασσαν, ε ωσπερ ἡ κώπη, τὸ πηδάλιον. Οὐ γὰρ εἰς τὸ πρόσθεν κινεῖ τὸ ^fπλοῖον, ἀλλὰ κινούμενον κλίνει, πλαγίως την θάλατταν δεχόμενον. Επεί γαρ το βάρος ην η θάλασσα, τουναντίου απερειδόμενον κλίνει τὸ πλοίον. Τὸ γὰρ ὑπομόχλιον εἰς τοὐναντίον στρέφεται, ή θάλασσα δὲ ἐντός ε ἐκεῖνο δὲ εἰς τὸ ἐκτός. Τούτω δὲ ἀκο-3 λουθεί τὸ hπλοίον διὰ τὸ συνδεδέσθαι. Η μέν οὖν κώπη κατὰ πλάτος τὸ βάρος ωθοῦσα καὶ ὑπ' ἐκείνου ὶ ἀντωθουμένη εὶς τὸ εὐθὺ προάγει τὸ δὲ πηδάλιον, ώσπερ κάθηται πλάγιον, την είς τὸ πλάγιον, η δεθρο η έκει, ποιεί κίνησιν. Έπ' 4 ἄκρου δὲ καὶ οὐκ ἐν μέσω κεῖται, ὅτι ῥᾶστον τὸ κινούμενον κινησαι ἀπ' ἄκρου κινοῦν. Τάχιστα γὰρ φέρεται τὸ πρῶτον κ μέρος δια τὸ ώσπερ ἐκ τοῖς φερομένοις ἐπὶ τέλει λήγειν τὴν φοράν, οθτω καὶ τοῦ συνεχοῦς ἐπὶ τέλους ἀσθενεστάτη ἐστὶν ή φορά. Εὶ δὲ ἀσθενεστάτη, ραδία ἐκκρούειν. Διά τε δής ταθτα εν τη πρύμνη το πηδάλιον έστι, καὶ ότι ένταθθα μικράς κινήσεως γενομένης πολλώ μείζον το διάστημα έπὶ τώ έσχάτω γίνεται, διὰ τὸ τὴν ἴσην γωνίαν ἐπὶ μείζονα καθῆσθαι, καὶ όσφ αν μείζους ώσιν αι περιέχουσαι. Δηλον δε έκ 6 τούτου καὶ δι' ἢν αἰτίαν μᾶλλον προέρχεται εἰς τοὐναντίον τὸ πλοῖον ἡ ἡ τῆς κώπης πλάτη τὸ αὐτὸ γὰρ μέγεθος τῆ αὐτῆ ἰσχύϊ κινούμενον ἐν ἀέρι πλέον ἡ ἐν τῷ ὕδατι πρόεισιν. Έστω γαρ ή ΑΒ κώπη, τὸ δὲ Γ ὁ σκαλμός, τὸ δὲ Α τὸ ἐκ τῷ πλοίῳ, ή ἀρχὴ τῆς κώπης, τὸ δὲ Β τὸ ἐν τῆ 1 θαλάττη. Εὶ δὴ τὸ Α οῦ τὸ Δ μετακεκίνηται, τὸ Β οἰκ ἔσται οῦ τὸ Ε΄ 7 ἴση γὰρ ή $\mathbf{B} \mathbf{E}^{\mathbf{m}}$ τῆ $\mathbf{A} \mathbf{\Delta}$. Ίσον \mathbf{n} οὖν μετακεχωρηκὸς ἔσται. 'Αλλ' ἦν ἔλαττον. 'Έσται δη οὖ τὸ °Ζ τη τὸ Θ. 'Αρα τοίνυν την ΑΒ, καὶ οὐχ ή τὸ Γ, καὶ κάτωθεν. ٩ Ελάττων γὰρ ή ΒΖ τῆς Α Δ, ὅστε καὶ ἡ ΘΖ τῆς Δ Θ ὅμοια γὰρ τὰ τρίγωνα. Καθεστηκὸς δὲ ἔσται καὶ τὸ μέσον, τὸ ἐφ' οῦ Γ·8

 $^{{}^{}c}$ ${}^{\bar{o}}$ περ P. f πλείον W^{a} . g εἰκείνο δὲ] εἰ δὲ ἐκείνο P. h πλείον P. i αὐτωθουμένου W^{a} . k βάρος P. l θαλάσση W^{a} . m τῆ ${}^{\bar{n}}$ ${}^$

εἰς τοὐναντίον γὰρ τῷ ἐν τῆ θαλάττη ἄκρῳ τῷ Β μεταχωρεῖ, ἢπερ τὸ ἐν τῷ πλοίῳ ἄκρον τὸ Α μὴ ἐχώρει οὖ τὸ Δ. ΘΩστε μετακινηθήσεται τὸ πλοῖον, καὶ ἐκεῖ οὖ ἡ ἀρχὴ τῆς κώπης 9 μεταφέρεται. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ τὸ πηδάλιον ποιεῖ, πλὴν ὅτι εἰς τὸ πρόσθεν οὐδὲν συμβάλλεται τῷ πλοίῳ, ὥσπερ ἐλέχθη ἐπὶ ἄνω, ἀλλὰ μόνον τὴν πρύμναν εἰς τὸ πλάγιον ἀπωθεῖ ἔνθα τὸ πηδάλιον προσέζευκται, δεῖ οἶόν τι τοῦ κινουμένου μέσον νοεῖν, καὶ ὥσπερ ὁ σκαλμὸς τῆ κώπη τὸ δὲ μέσον ὑποχωρεῖ, ἢ ὁ οἴαξ μετακινεῖται. Ἑὰν μὲν εἴσω ἄγη, καὶ ἡ πρύμνα δεῦρο μεθέστηκεν ἡ δὲ πρῷρα εἰς τοὐναντίον νεύει ἐν γὰρ τῷ αὐτῷ οὔσης τῆς πρῷρας τὸ πλοῖον μεθέστηκεν ὅλον.

- Διὰ τί, ὅσφ ἄν ἡ κεραία ἀνωτέρα ἢ, θᾶττον πλεῖ τὰ
 πλοῖα τῷ αὐτῷ ἱστίφ καὶ τῷ αὐτῷ πνεύματι; "Η διότι γίνεται ὁ μὲν ἱστὸς μοχλός, ὑπομόχλιον δὲ τὸ ἐδώλιον ἐν ῷ
 ἐμπέπηγεν, ὁ δὲ ^t δεῖ κινεῖν βάρος, τὸ πλοῖον, τὸ δὲ κινοῦν
 τὸ ἐν τῷ ἱστίῳ πνεῦμα. Εἰ δ' ὅσῳ αν πορρώτερον ἢ τὸ
 ὑπομόχλιον, ῥᾶον κινεῖ καὶ θᾶττον ἡ αὐτὴ δύναμις τὸ αὐτὸ
 βάρος, ἡ οὖν κεραία ἀνώτερον ἀγομένη καὶ τὸ ἱστίον πορρώτερον ποιεῖ τοῦ ἑδωλίου ὑπομοχλίου ὄντος.
- Διὰ τί, ὅταν ἐξ οὐρίας βούλωνται διαδραμεῖν μὴ οὐρίου τοῦ πνεύματος ὅντος, τὸ μὲν πρὸς τὸν κυβερνήτην τοῦ ἰστίον μέρος στέλλονται, τὸ δὲ πρὸς τὴν πρῷραν ποδιαῖον ποιησάμενοι νέφιᾶσιν; "Η διότι νἀντισπαν τὸ πηδάλιον πολλῷ μὲν ὅντι τῷ πνεύματι οὐ δύναται, ὀλίγῳ δέ, δ ὑποστέλλονται.
 Προάγει μὲν οὖν τὸ πνεῦμα, εἰς οὔριον δὲ καθίστησι τὸ πηδάλιον, ἀντισπῶν καὶ μοχλεῦον, τὴν θάλατταν. Αμα δὲ καὶ οἱ ναῦται μάχονται τῷ πνεύματι ἀνακλίνουσι γὰρ ἐπὶ τὸ ἐναντίον ἑαυτούς.
- διὰ τί τὰ στρογγύλα καὶ περιφερῆ τῶν σχημάτων εὐκινητότερα; Τριχῶς δὲ ἐνδέχεται τὸν κύκλον κυλισθῆναι ἡ γὰρ κατὰ τὴν άψίδα, συμμεταβάλλοντος τοῦ κέντρου,

 $^{^{}r}$ εἰς τοὐν.] r εἰς τοὐν. r Ρ, r οὐ τοὐν. r Wa. s πλοία] a Wa. t δε i om. r Wa. v εφιώσιν r Wa. w ἀντισπά r P, r σπά r Wa.

ωσπερ ο τροχὸς ο της αμάξης κυλίεται η περὶ τὸ κέντρον μόνον, ώσπερ αἱ τροχιλέαι, τοῦ κέντρου μένοντος ἢ καρὰ τὸ ἐπίπεδον, τοῦ κέντρου μένοντος, ωσπερ ὁ γκεραμεικὸς τροχὸς κυλίνδεται. Εἰ μὲν ε δὴ τάχιστα τὰ τοιαῦτα, διά τε ε a τὸ μικρῷ ἄπτεσθαι τοῦ ἐπιπέδου, ὥσπερ ὁ κύκλος κατὰ στιγμήν, καὶ διὰ τὸ μὴ προσκόπτειν ἀφέστηκε γὰρ τῆς γῆς ή γωνία. Καὶ ἔτι ῷ αν ἀπαντήση σώματι, πάλιν τούτου κατὰ μικρὸν ἄπτεται. Εἰ δ' εὐθύγραμμον ἢν, τῆ εὐθεία ἐπὶ πολύ ήπτετο αν τοῦ ἐπιπέδου. 'Ετι ἡ ρέπει ἐπὶ τὸ βάρος, 3 ταύτη κινεί ὁ κινων. Οταν μεν γάρ πρὸς ὄρθιον ή διάμετρος η τοῦ κύκλου τῷ ἐπιπέδῳ, ἀπτομένου τοῦ κύκλου κατὰ στιγμην τοῦ ἐπιπέδου, ἴσον τὸ βάρος ἐπ' ἀμφότερα διαλαμβάνει ή διάμετρος. ὅταν δὲ κινῆται, εὐθὺς πλέον ἐφ' ῷ κινεῖται, ώσπερ ρέπον. Εντεθθεν εθκινητότερον τῷ ωθοθντι είς 4 τουμπροσθεν έφ' ὁ γὰρ ρέπει έκαστον, εὐκίνητόν έστιν, είπερ καὶ τὸ ἐπὶ τὸ ἐναντίον τῆς ροπῆς δυσκίνητον. "Ετι λέγουσί τινες ότι καὶ ἡ γραμμὴ ἡ τοῦ κύκλου ἐν Φορα ἐστὶν αεί, ώσπερ τὰ μένοντα, διὰ τὸ ἀντερείδειν, οἷον καὶ τοῖς μείζοσι κύκλοις ὑπάρχει πρὸς τοὺς ἐλάττονας. Θᾶττον γὰρ 5 ύπὸ τῆς ἴσης ἰσχύος κινοῦνται οἱ μείζους καὶ τὰ βάρη κινοῦσι, διὰ τὸ ροπήν τινα ἔχειν τὴν γωνίαν τὴν τοῦ μείζονος κύκλου πρὸς τὴν τοῦ ἐλάττονος, καὶ εἶναι ὅπερ ἡ διάμετρος προς την διάμετρον. Αλλά μην πας κύκλος μείζων προς έλάττονα άπειροι γαρ οἱ ελάττονες. Εἰ δὲ καὶ πρὸς ετερον 6 έχει ροπην ο κύκλος, ομοίως δε εθκίνητος, καὶ άλλην αν έχοι ροπην ο κύκλος καὶ τὰ ὑπὸ κύκλου κινούμενα, καν μη τη άψιδι ^c ἄπτηται τοῦ ἐπιπέδου, ἀλλ' η d παρὰ τὸ ἐπίπεδον, η ως e ai τροχιλέαι· καὶ γὰρ οὕτως ἔχοντα ράστα κινοῦνται καὶ κινοῦσι τὸ βάρος. "Η οὐ τῷ κατὰ μικρὸν ἄπτεσθαι καὶ προσκρούειν, άλλα δι' άλλην αιτίαν. Αυτη δέ έστιν ή είρη-7 μένη πρότερον, ὅτι ἐκ δύο Φορῶν γεγένηται ὁ κύκλος, ὥστε μίαν αὐτῶν αἰεὶ ἔχειν ροπήν, καὶ οἷον φερόμενον αὐτὸν

x περί Wa. Υ κεραμικός Wa. z δέ Wa. a τω P.Wa. b τό post καί om. Wa. c απτεται P.Wa. d περί Wa. e al om. Wa.

- αιεί κινούσιν οι κινούντες, όταν κινώσι κατά την περιφέρειαν όπωσούν. Φερομένην γάρ αὐτην κινούσιν την μέν γάρ είς τὸ πλάγιον αὐτοῦ κίνησιν ώθει τὸ κινούν, την δε έπὶ της διαμέτρου αὐτὸς κινείται.
- 9 Διὰ τί τὰ διὰ τῶν μειζόνων κύκλων αἰρόμενα καὶ ελκόμενα ράον καὶ θᾶττον κινοῦμεν; οῖον καὶ αἰ ^f τροχιλέαι αἰ μείζους τῶν ἐλαττόνων, καὶ αὶ ^g σκυτάλαι ὁμοίως. "Η διότι ὅσφ ἀν μείζων ἡ ἐκ τοῦ κέντρου h ἢ, ἐν τῷ ἴσῷ i χρόνῷ πλέον κινεῖται χωρίον, ὥστε καὶ τοῦ ἴσου βάρους ἐπόντος ποιήσει τὸ αὐτό, ὥσπερ εἴπομεν καὶ τὰ μείζω ζυγὰ τῶν ἐλαττόνων k ἀκριβέστερα εἶναι. Τὸ μὲν γὰρ σπαρτίον ἐστὶ κέντρον, τοῦ δὲ ζυγοῦ αὶ ἐπὶ τάδε τοῦ σπαρτίου αὶ ἐκ τοῦ κέντρου.
- 10 Διὰ τί ράον, ὅταν ἄνευ βάρους ἢ, κινεῖται τὸ ζυγόν, ἢ ἔχον βάρος; ὁμοίως δὲ καὶ ¹ τροχὸς ἢ ἄλλο τοιοῦτο τὸ βαρύτερον μὲν ™ μεῖζον δὲ τοῦ ἐλάττονος καὶ π κουφοτέρου.
 ¹Η ὅτι οὐ μόνον εἰς τοὐναντίον τὸ βαρύ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ πλάγιον δυσκίνητόν ἐστιν. ¹Εναντίον γὰρ τῆ ροπῆ ο κινῆσαι χαλεπῶς, ἐφ' ὁ δὲ ρέπει, ραδίως εἰς δὲ τὸ πλάγιον οὐ ρέπει.
- ΙΙ Διὰ τί ἐπὶ τῶν σκυτάλων ρῷον τὰ φορτία κομίζεται ἡ ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν, ἐχουσῶν τῶν μὲν μεγάλους τροχούς, τῶν δὲ μικρούς; "Η διότι ἐπὶ τῶν σκυτάλων οὐδεμίαν ἔχει πρόσκοψιν, τὸ δὲ ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν τὸν ἄξονα, καὶ προσκόπτει αὐτῷ. ἔκ τε γὰρ τῶν ἄνωθεν πιέζει αὐτὸν καὶ ἐκ 2 τῶν πλαγίων. Τὸ δὲ ἐπὶ τῶν σκυτάλων ἐπὶ δύο τούτων κινεῖται, τῆ τε κάτω χώρα ψὑποκειμένη καὶ τῷ βάρει τῷ ἐπικειμένῳ. ἐπὶ τὰμφοτέρων γὰρ τούτων κυλίεται τῶν τόπων ὁ κύκλος καὶ φερόμενος ἀθεῖται.
- 12 Διὰ τί πορρωτέρω τὰ βέλη φέρεται ἀπὸ τῆς σφενδόνης ἡ ἀπὸ τῆς χειρός; Καίτοι κρατεῖ γε ὁ βάλλων τῆ χειρὶ

^f τροχιλαὶ Wa. g σκιτάλαι Wa. h $^{h}_{J^{\nu}}$ Wa. i χωρίω P. k ἀκριβέστερον Wa. l τροχὸν P.Wa. m μείζω P.Wa. n κουφότερον Wa. o an κινεῖται i P i i j τῶν Wa. i j i i j i j i i j i i

μάλλον η ἀπαρτήσας τὸ βάρος. Καὶ ἔτι οὕτω μὲν δύο βάρη κινεῖ, τό τε τῆς σφενδόνης καὶ τὸ βέλος, ἐκείνως δὲ τὸ βέλος μόνον. Πότερον ὅτι ἐν μὲν τῆ σφενδόνη κινούμενον τὸ ² βέλος ρίπτει ὁ βάλλων (περιαγαγών γὰρ κύκλω πολλάκις ἀφίησιν), ἐκ δὲ τῆς χειρὸς ἀπὸ τῆς ἡρεμίας ἡ ἀρχή πάντα δὲ εὐκινητότερα κινούμενα η ἡρεμοῦντα. "Η διά τε 3 τοῦτο, καὶ διότι ε ἐν μὲν τῷ σφενδοναν ἡ μὲν χεὶρ γίνεται κέντρον, ἡ δὲ σφενδόνη ἡ ἐκ τοῦ κέντρου ὅσω αν ἢ μείζων ἡ ἀπὸ τοῦ κέντρου, κινεῖται θᾶττον. 'Η δὲ ἀπὸ τῆς χειρὸς βολὴ πρὸς τὴν σφενδόνην βραχεῖα ἐστίν.

Διὰ τί ράον κινοῦνται περὶ τὸ αὐτὸ ζυγὸν οἱ μείζους 13 τῶν ἐλαττόνων κόλλοπες, καὶ οἱ αὐτοὶ ὅνοι οἱ λεπτότεροι ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἰσχύος τῶν παχυτέρων; Ἡ διότι ὁ μὲν ὅνος καὶ τὸ ζυγὸν κέντρον ἐστίν, τὰ δὲ τἀπέχοντα μεγέθη αἱ ἐκ τοῦ κέντρου; θᾶττον δὲ κινοῦνται καὶ πλέον ἀπὸ τῆς ν αὐτῆς 2 ἰσχύος αἱ τῶν μειζόνων κύκλων ἡ αἱ τῶν ἐλαττόνων ὑπὸ τῆς αὐτῆς γὰρ ἰσχύος ψθᾶττον μεθίσταται τὸ ἄκρον τὸ πορρώτερον τοῦ κέντρου. Διὸ πρὸς μὲν τὸ ζυγὸν τοὺς κόλλοπας ὅργανα ποιοῦνται, οἰς ράον στρέφουσιν ἐν δὲ τοῖς λεπτοῖς ἐκ τοῦ κέντρου.

Διὰ τί τὸ αὐτὸ μέγεθος ξύλον ράον κατεάσσεται περὶ Ι 4
τὸ γόνυ, ἐὰν ἴσον * ἀποστήσας τῶν ἄκρων ἐχόμενος καταγνύη, ἢ ¾ παρὰ τὸ γόνυ ἐγγὺς ὅντος καὶ ἐὰν πρὸς τὴν γῆν
ἐρείσας καὶ τῷ ποδὶ προσβὰς πόρρωθεν τῆ χειρὶ καταγνύη,
ἢ ἐγγύθεν; "Ἡ διότι ἔνθα ² μὲν τὸ γόνυ κέντρον, ἔνθα δὲ ὁ
πούς. "Οσφ δ' ἀν πορρώτερον ἢ τοῦ κέντρου, ράον κινεῖται
ἄπαν. Κινηθῆναι δὲ ἀνάγκη καταγνύμενον.

Διὰ τί περὶ τοὺς αἰγιαλοὺς αἰ καλούμεναι κρόκαι στρογ-15 γύλαι εἰσίν, ἐκ μακρῶν τῶν λίθων καὶ ὀστράκων τὸ ἐξ ὑπαρ-χῆς ὄντων; "Η διότι τὰ πλεῖον ἀπέχοντα τοῦ μέσου ἐν ταῖς κινήσεσι θᾶττον φέρεται. Τὸ μὲν γὰρ μέσον γίνεται κέν-

s εκ μεν σφενδόνης ή Wa. t ἀπέχεται Wa. ν αὐτοῦ Wa. ν θαττον] μείζον P. χ ἀποστήσωσι Wa. ν περί Wa. z μεν γαρ το P.Wa.

τρον, τὸ δὲ διάστημα ἡ ἐκ τοῦ κέντρου. ᾿Αεὶ δὲ ἡ μείζων ²ἀπὸ τῆς ἴσης κινήσεως μείζω γράφει κύκλον. Τὸ δ᾽ ἐν ἴσω χρόνω μείζω διεξιὸν θάττον φέρεται. Τὰ δὲ φερόμενα θάττον ἐκ τοῦ ἴσου ἀποστήματος σφοδρότερον τύπτει. Τὰ δὲ τύπτοντα μᾶλλον καὶ αὐτὰ τύπτεται μᾶλλον. Ἦστε ἀνάγκη θραύεσθαι αἰεὶ τὰ πλέον ἀπέχοντα τοῦ μέσου. Τοῦτο δὲ πάσχοντα ἀνάγκη γίνεσθαι περιφερῆ. Ταῖς δὲ κρόκαις διὰ τὴν τῆς αθαλάττης κίνησιν, διὰ τὸ μετὰ τῆς θαλάττης κινεῖσθαι, συμβαίνει ἀεὶ ἐν κινήσει εἶναι καὶ κυλιομέναις προσκόπτειν. Τοῦτο δὲ ἀνάγκη μάλιστα συμβαίνειν αὐτοῖς τοῖς ἄκροις.

- 16 Διὰ τί, δοσφ ἄν ἢ μακρότερα τὰ ξύλα, τοσούτφ ἀσθενέστερα γίνεται, καὶ κάμπτεται αἰρόμενα μᾶλλον, ^c κὰν ἢ τὸ μὲν βραχύ, ὅσον δίπηχυ, λεπτόν, τὸ δὲ ἐκατὸν πηχῶν παχύ;
 "Η διότι μοχλὸς γίνεται καὶ βάρος καὶ ὑπομόχλιον ἐν τῷ αἴρεσθαι τοῦ ξύλου τὸ μῆκος; Τὸ μὲν γὰρ πρῶτον μέρος αὐτοῦ, ^d ὁ ἡ χεὶρ αἴρει, οἷον ὑπομόχλιον γίνεται, ^e τὸ δ' ἐπὶ τῷ ἄκρφ βάρος. ^νΩστε ὅσφ ἄν ἢ μακρότερον τὸ ἀπὸ τοῦ ὑπομοχλίου, τοσούτφ ἀνάγκη κάμπτεσθαι ^f μᾶλλον ὅσφ γὰρ ἄν πλέον ἀπέχη τοῦ ὑπομοχλίου, τοσούτφ ἀνάγκη κάμπτεσθαι μεῖζον. ¹Ανάγκη οὖν αἴρεσθαι τὰ ἄκρα τοῦ μοχλοῦ. ¹Εὰν οὖν ἢ καμπτόμενος ὁ μοχλός, ἀνάγκη αὐτὸν κάμπτεσθαι μᾶλλον αἰρόμενον. ^νΟπερ συμβαίνει ἐπὶ τῶν ξύλων τῶν μακρῶν ἐν δὲ τοῖς βραχέσιν ἐγγὺς τὸ ἔσχατον τοῦ ὑπομοχλίου γίνεται τοῦ ἠρεμοῦντος.
- 17 Διὰ τί τῷ σφηνὶ ὅντι μικρῷ μεγάλα βάρη διίσταται καὶ μεγέθη σωμάτων, καὶ θλίψις ἰσχυρὰ γίνεται; "Η διότι ὁ σφην δύο μοχλοί εἰσιν ἐναντίοι ἀλλήλοις, ἔχει δὲ ἐκάτερος τὸ μὲν βάρος τὸ δὲ ὑπομόχλιον, ὁ καὶ ἀνασπῷ ἢ πιέζει. "Ετι δὲ ἡ τῆς πληγῆς φορὰ τὸ βάρος, ὁ τύπτει καὶ κινεῖ, ἔ ποιεῖ μέγα· καὶ διὰ τὸ κινούμενον κινεῖν τῆ ταχυτῆτι ἰσχύει ἔτι

 $^{^{}a}$ θαλάσσης — θαλάσσης c c

πλέον. Μικρῷ δὲ ὅντι μεγάλαι δυνάμεις ἀκολουθοῦσι διὸ 2 λανθάνει κινῶν h παρὰ τὴν ἀξίαν τοῦ μεγέθους. v Εστω σφὴν ἐφ' ῷ $AB\Gamma$, τὸ δὲ σφηνούμενον $^i\Delta EHZ$. Μοχλὸς δὴ γίνεται ἡ AB, βάρος δὲ τὸ k τοῦ B κάτωθεν, ὑπομόχλιον δὲ τὸ $Z\Delta$. i Εναντίος δὲ τούτῳ μοχλὸς τὸ $B\Gamma$. i Η δὲ $A\Gamma$ κοπτομένη ἐκατέρᾳ τούτων χρῆται μοχλῷ· ἀνασπᾳ γὰρ i τὸ B.

Διὰ τί, ἐάν τις δύο m τροχιλέας ποιήσας ἐπὶ δυσὶ ξύλοις 18 συμβάλλουσιν έαυτοις έναντίως αύταις κύκλφ περιβάλη καλώδιον, έχον τὸ ἄρτημα η ἐκ θατέρου τῶν ξύλων, θάτερον δὲ ο ή προσερηρεισμένον ή προστεθειμένον κατά τὰς τροχαλίας, έὰν έλκη τις τῆ ἀρχῆ τοῦ καλωδίου, μεγάλα βάρη προσάγει, καν ή μικρά ή έλκουσα ισχύς; "Η διότι τὸ αὐτὸ βάρος 2 ἀπὸ ἐλάττονος ἰσχύος, εἰ μοχλεύεται, ἐγείρεται, ἡ ἀπὸ χειρός; Η δὲ τροχιλέα τὸ αὐτὸ ποιεῖ τῷ μοχλῷ, ὥστε ἡ μία ράον θέλξει, καὶ ἀπὸ μιᾶς ὁλκῆς τοῦ κατὰ χεῖρα πολὺ έλξει βαρύτερον. Τοῦτο δ' αἱ δύο τροχαλίαι πλέον ἡ διπλασίφ τάχει αίρουσαι. "Ελαττον γὰρ τέτι ἡ έτέρα έλκει ἡ εί αὐτή 3 καθ' έαυτην είλκεν, όταν επαρά της έτέρας επιβληθη τὸ σχοινίον εκείνη γὰρ έτι έλαττον t εποίησε τὸ βάρος. Καὶ ούτως έὰν εἰς πλείους ἐπιβάλληται τὸ καλώδιον, ἐν ὀλίγαις τροχιλέαις * πολλή γίνεται διαφορά, ή ώστε ύπὸ τῆς πρώτης τοῦ βάρους έλκοντος τέτταρας μνας, ὑπὸ τῆς τελευταίας έλκεσθαι πολλώ ελάττω. Καὶ εν τοις οικοδομικοις έργοις 4 ραδίως κινούσι μεγάλα βάρη μεταφέρουσι γάρ ἀπὸ τῆς αὐτης τροχιλέας έφ' ετέραν, καὶ πάλιν ἀπ' εκείνης εἰς ὅνους καὶ μοχλούς τοῦτο δὲ ταὐτόν ἐστι Ψτῷ ποιείν πολλὰς τροχιλέας.

Διὰ τί, ἐὰν μέν τις ἐπιθῆ ἐπὶ τὸ ξύλον πέλεκυν μέγαν καὶ 19 φορτίον μέγα κὰ ἀὐτῷ, οὐ διαιρεῖ τὸ ξύλον, ὅ τι καὶ λόγου

h περὶ Wa. i ΔΕΗΖ] δέηται Wa. k τοῦ] τὸ Wa. l τῶ Wa. m τροχιλαίας et sect. 2. τροχιλαία et sect. 3. τροχιλαίας P. n έκ θατέρου] έκατέρου Wa. ο ἢ Wa. p μεγάλω βάρει Wa. q ἔλξει om. Wa. r ἔτι ἢ ἡ ἐτέρα ἔλκει εἰ P. s περὶ Wa. t ποιήσει Wa. v πολὺ Wa. w τὸ Wa. x μετ' αὐτοῦ Wa.

ἄξιον ἐὰν δὲ ἄρας τὸν πέλεκύν τις πατάξη αὐτῷ, διασχίζει,
ἔλαττον βάρος ἔχοντος τοῦ τύπτοντος πολὺ μᾶλλον ¾ τοῦ
ἐπικειμένου καὶ πιεζοῦντος; "Η διότι πάντα τῆ κινήσει ἐργάζεται, καὶ τὸ βαρὺ τὴν τοῦ βάρους κίνησιν λαμβάνει μᾶλ2 λον κινούμενον ἡ ἠρεμοῦν; 'Επικείμενον οὖν οὐ κινεῖται τὴν
τοῦ βάρους κίνησιν, φερόμενον δὲ ταύτην τε καὶ τὴν τοῦ
τύπτοντος. "Ετι δὲ καὶ γίνεται σφὴν ὁ πέλεκυς ὁ δὲ σφὴν
μικρὸς ὧν ²μεγάλα διίστησι διὰ τὸ εἶναι ἐκ δύο μοχλῶν ἐναντίως συγκειμένων.

20 Διὰ τί αἱ φάλαγγες τὰ κρέα ἱστᾶσιν ἀπὸ μικροῦ ἀρτήματος μεγάλα βάρη, τοῦ ὅλου π ἡμιζυγίου ὄντος; Οῦ μὲν γαρ το βάρος εντίθεται, κατήρτηται μόνον ή πλάστιγξ, επί θάτερον δε ή φάλαγξ έστι μόνον. "Η ότι άμα συμβαίνει ζυγον καὶ μοχλον είναι την φάλαγγα; Ζυγον μέν γαρ, δή των σπαρτίων εκαστον γίνεται τὸ κέντρον της φάλαγγος. 2 Τὸ μὲν οὖν ἐπὶ εθάτερα ἔχει πλάστιγγα, τὸ δὲ ἐπὶ εθάτερα άντὶ της πλάστιγγος τὸ σφαίρωμα, ὁ τῷ ζυγῷ ἔγκειται, ώσπερ εί τις την ετέραν πλάστιγγα και τον σταθμον έπιθείη έπὶ τὸ ἄκρον τῆς πλάστιγγος δηλον γὰρ ὅτι ἔλκει 3 τοσούτον βάρος εν τη ετέρα κείμενον πλάστιγγι. Οπως δε τὸ ἀἐν ζυγὸν πολλὰ ἢ ζυγά, τοιαῦτα τὰ σπαρτία πολλὰ έγκειται εν τῷ τοιούτῷ (υγῷ, ὧν εκάστου τὸ ἐπὶ τάδε ἐπὶ τὸ σφαίρωμα τὸ ήμισυ τῆς φάλαγγός ἐστι, καὶ ὁ σταθμὸς δι' ίσου των ἀπ' ἀλλήλων των σπαρτίων κινουμένων, ώστε συμμετρείσθαι πόσον βάρος έλκει τὸ ἐν τῆ πλάστιγγι κείμενον ωστε γινώσκειν, όταν όρθη ή φάλαγξ ή, από ποίου σπάρτου πόσον βάρος έχει ή πλάστιγξ, καθάπερ είρηται. 4 Όλως μέν έστι τοῦτο ζυγόν, έχον μίαν μεν πλάστιγγα, έν β ίσταται τὸ βάρος, τὴν δ' έτέραν, ἐν ἢ ε τὸ σταθμὸν ἐν τῆ φάλαγγι. Διὸ σφαίρωμά ἐστιν ἡ φάλαγξ ἐπὶ θάτερον. Τοιούτον δε δν πολλά ζυγά έστι, καὶ τοσαύτα δσαπέρ

 $[\]mathbf{y}$ ή τοῦ $\mathbf{P}.\mathbf{W}^{\mathbf{a}}$. \mathbf{z} μέγα $\mathbf{W}^{\mathbf{a}}$. \mathbf{a} όμοζύγου $\mathbf{W}^{\mathbf{a}}$. \mathbf{b} ή $\mathbf{W}^{\mathbf{a}}$. \mathbf{c} θά-τερον $\mathbf{W}^{\mathbf{a}}$. utrobique. \mathbf{d} έν ζυγὰ πολλὰ ή ζυγὸν $\mathbf{W}^{\mathbf{a}}$. \mathbf{c} τὸν βαθμόν $\mathbf{W}^{\mathbf{a}}$. \mathbf{f} ζυγὰ δέ ἐστι $\mathbf{W}^{\mathbf{a}}$.

έστι τὰ σπαρτία. ε΄ Αεὶ δὲ τὸ ἐγγύτερον σπαρτίον τῆς ς πλάστιγγος καὶ τοῦ ἱσταμένου βάρους μεῖζον ἔλκει βάρος, διὰ τὸ γίνεσθαι τὴν μὲν φάλαγγα πᾶσαν μοχλὸν ἀνεστραμμένον (h ὑπομόχλιον μὲν γὰρ τὸ σπαρτίον ἔκαστον ἄνωθεν ὅν, τὸ δὲ βάρος τὸ ἐνὸν ἐν τῆ πλάστιγγι), ὅσῷ δ΄ αν μακρότερον ἢ τὸ μῆκος τοῦ μοχλοῦ ἱτοῦ ἀπὸ τοῦ ὑπομοχλίου, τοσούτῳ κ ἐκεῖ μὲν ρᾶον κινεῖ, ἐνταῦθα δὲ σήκωμα ποιεῖ, καὶ ἔστησι τὸ πρὸς τὸ σφαίρωμα βάρος τῆς φάλαγγος.

Διὰ τί οἱ ἰατροὶ ράον ἐξαιροῦσι τοὺς ὀδόντας ¹ προσλαμ-2 Ι βάνοντες βάρος τὴν ὀδοντάγραν ἢ τῆ χειρὶ μόνη ™ ψιλῆ; Πότερον διὰ τὸ μᾶλλον ἐξολισθαίνειν διὰ τῆς χειρὸς τὸν ὀδόντα ἢ ἐκ τῆς ὀδοντάγρας; "Η μᾶλλον ὀλισθαίνει τῆς χειρὸς ὁ σίδηρος, καὶ οὐ περιλαμβάνει αὐτὸν κύκλω, μαλθακὴ γὰρ οὖσα ἡ σὰρξ τῶν δακτύλων καὶ προσμένει μᾶλλον καὶ περιαρμόττει. 'Αλλ' ὅτι ἡ ὀδοντάγρα δύο μοχλοί εἰσιν ² ἀντικείμενοι, ἐν τὸ ὑπομόχλιον πἔχοντες τὴν σύναψιν τῆς Θερμαστρίδος τοῦ ράον οὖν κινῆσαι χρῶνται τῷ ὀργάνω πρὸς τὴν ἐξαίρεσιν. "Εστω γὰρ τῆς ὀδοντάγρας τὸ μὲν 3 ἔτερον ἄκρον ἐφ' ῷ Ρτὸ Α, τὸ δὲ ἔτερον, τὸ Β, ὁ ἐξαιρεῖ ὁ δὲ μοχλὸς ἐφ' ῷ ΑΔΖ, ὁ δὲ ἄλλος μοχλὸς ἐφ' ῷ ΒΓΕ, ὑπομόχλιον δὲ τὸ ΓΘΔ· ὁ δὲ ὀδοὺς ἐφ' οῦ Ι σύναψις· ὁ δὲ τὸ βάρος. 'Εκατέρω οὖν τῶν ΒΖ καὶ ἄμα λαβῶν κινεῖ. 'Όταν δὲ κινήση, ἐξεῖλε ρῷον τῆ χειρὶ ἢ τῷ ὀργάνω.

Διὰ τί τὰ κάρυα ραδίως καταγνύουστι ἄνευ πληγης ἐν τοῖς 22 οργάνοις ἃ ποιοῦσι πρὸς τὸ καταγνύναι αὐτά; Πολλή γὰρ τὰ ἀφαιρεῖται τὶσχὺς ἡ τῆς φορᾶς καὶ βίας. "Ετι δὲ σκληρῷ καὶ βαρεῖ συνθλίβων θᾶττον ἃν κατάξαι ἡ ξυλίνω καὶ κούφω τῷ ὀργάνω. "Η διότι οὕτως ἐπ' τὰ ἀμφότερα θλίβεται ὑπὸ 2 δύο μοχλῶν τὸ κάρυον, τῷ δὲ μοχλῷ ραδίως διαιρεῖται τὰ βάρη; Τὸ γὰρ ὅργανον ἐκ δύο σύγκειται μοχλῶν, ὑπομό-

g ἀεὶ—σπαρτίον om. Wa. h ὑπομοχλίου P. i τοῦ ἀπὸ P. k ἐκεῖ μὲν P τοῦ μοχλῶ P. h ὑπομοχλίου P. i τοῦ ἀπὸ P. h ὑπομοχλίου P. h ὑπομοχλίου P. m ψιλŷ ante τŷ P. Wa. n ἔχοντι P το post P0 om. P0 φοκερεῖ P0. r ἡ ἰσχὺς ἡ P0. s κατάξη P0. t ἀμφότερον P0.

- 3 χλιον έχόντων τὸ αὐτό, τὴν συναφὴν έφ' της τὸ A. ΥΩσπερ Ψοῦν εἰ ἦσαν ἐκβεβλημέναι, ὑΦ' ὧν κινουμένων εἰς τὰ τῶν ΓΔ άκρα αἱ ΕΖ συνήγοντο ραδίως ἀπὸ μικρᾶς ἰσχύος ἡν οὖν ἐν τῆ πληγῆ τὸ βάρος ἐποίει, ταύτην ἡ κρείττων ταύτης, ή τὸ ΕΓ καὶ ΖΔ, μοχλοὶ ὄντες ποιοῦσι τῆ ἄρσει γὰρ εἰς τουναντίον και ρονται, και θλίβοντες καταγνύουσι τὸ ἐφ' & K.
- 4 Δι' αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ ὅσφ ἄν ἐγγύτερον ἢ τῆς Α τὸ Κ, συντρίβεται θάττον δσφ γάρ αν πλείον απέχη τοῦ ὑπομοχλίου ό μοχλός, ράον κινεί καὶ πλείον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς αὐτῆς.
 - Τ' Εστιν οὖν τὸ μὲν Α ὑπομόχλιον, ἡ δὲ ΔΑΖ μοχλός, καὶ
- 5 ή ΓΑΕ. 'Όσφ αν οὖν τὸ Κ ἐγγυτέρω ἢ τῆς γωνίας τῶν Α, τοσούτφ έγγύτερον γίνεται της συναφης ετων Α· ετούτο δέ έστι τὸ ὑπομόχλιον. Ανάγκη τοίνυν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ίσχύος συναγούσης τὸ ΖΕ αίρεσθαι πλέον. "Ωστε έπεί έστιν έξ έναντίας ή δάρσις, ανάγκη θλίβεσθαι μαλλον τὸ δέ μαλλον θλιβόμενον κατάγνυται θαττον.
- 23 Διὰ τί φερομένων δύο φορὰς ἐν τῷ ρόμβῳ τῶν ἄκρων σημείων αμφοτέρων, οὐ τὴν ἴσην έκάτερον αὐτῶν εὐθεῖαν διέρχεται, ἀλλὰ πολλαπλασίαν θάτερον; Ο αὐτὸς δὲ λόγος καὶ διὰ τ τ τὸ ἐπὶ τῆς πλευράς Φερόμενον ἐλάττω διέρχεται της απλευράς. Τὸ μεν γάρ την διάμετρον ε την ελάττω, ή δε την πλευράν την μείζω, καὶ ή μεν μίαν, τὸ δε δύο φέρεται 2 φοράς. Φερέσθω γὰρ ἐπὶ τῆς ΑΒ τὸ μὲν Α πρὸς τὸ Β, τὸ δὲ Β πρὸς τὸ Δ τῷ αὐτῷ τάχει φερέσθω δὲ καὶ ή ΑΒ έπὶ τῆς ΑΓ παρὰ τὴν ΓΔ τῷ αὐτῷ τάχει τούτοις. Ανάγκη δή τὸ μὲν Α ἐπὶ τῆς ΑΔ διαμέτρου φέρεσθαι, τὸ δὲ Β ἐπὶ της ΒΓ, καὶ άμα διεληλυθέναι έκατέραν, καὶ την ΑΒ την 3 ΑΓ πλευράν. Ένηνέχθω γὰρ τὸ μὲν Α τὴν ΑΕ, ἡ δὲ ΑΒ την ΑΖ, καὶ ἔστω ἐκβεβλημένη ή ΖΗ Επαρά την ΑΒ, καὶ ἀπὸ τοῦ g Ε πεπληρώσθω. Θμοιον οὖν γίνεται τὸ παρα-

 $[\]mathbf{v}$ $\hat{\eta}$ \mathbf{W} a. \mathbf{w} οὖν εἶησαν $\mathbf{P}.\mathbf{W}$ a. \mathbf{x} αἴροντες \mathbf{W} a. \mathbf{y} ἔστι μὲν οὖν τὸ α \mathbf{W} a. \mathbf{z} τῶν] τοῦ \mathbf{W} a. \mathbf{a} τοῦτο] τοῦ $\mathbf{P}.\mathbf{W}$ a. \mathbf{b} εὔρεσις \mathbf{W} a. \mathbf{c} τί] d πλευράν] πλείω P.Wa. e την α ε χαβ ή δε την α ζ P.Ba. f περί Wa. g ε παραπεπληρώσθω Ha.

πληρωθέν τῷ ὅλφ. "Ιση ἄρα ἡ ΑΖ τῆ ΑΕ, ἡ ὅστε τὸ Α έπὶ τῆς πλευράς ενήνεκται τῆς ΑΕ. 'Η δε ΑΒ τὴν ΑΖ είη αν ένηνεγμένη. "Εσται άρα έπὶ τῆς διαμέτρου κατά τὸ Θ. Καὶ αἰεὶ δὲ ἀνάγκη αὐτὸ Φέρεσθαι κατὰ τὴν διάμετρον. 4 Καὶ άμα ή πλευρὰ ή ΑΒ την πλευρὰν την ΑΓ Ι δίεισι, καὶ τὸ Α την διάμετρον δίεισι την ΑΔ. 'Ομοίως δὲ δειχθήσεται καὶ τὸ Β ἐπὶ τῆς ΑΓ διαμέτρου Φερόμενον, κ"Ιση γάρ έστιν ή ΒΕ τῆ ΒΗ. Παραπληρωθέντος οὖν ἀπὸ τοῦ Η, ομοιόν έστι τώ όλω τὸ έντός. Καὶ τὸ 1B έπὶ τῆς διαμέτρου 5 έσται κατά την σύναψιν των πλευρών, και άμα δίεισιν ή τε πλευρά την πλευράν καὶ τὸ Β την ΒΓ διάμετρον. Αμα άρα καὶ τὸ Β τὴν πολλαπλασίαν τῆς ΑΒ δίεισι καὶ ἡ πλευρά την έλάττονα πλευράν, τῷ αὐτῷ τάχει φερόμενα, καὶ τ ή πλευρὰ μείζω τοῦ Α διελήλυθε μίαν φορὰν φερομένη. Οσω γαρ αν οξύτερος γένηται ο ρόμβος, ή μεν διά-6 μετρος ή έλάττων γίνεται, ή δε ΒΓ μείζων, ή δε πλευρά της ΒΓ ελάττων. "Ατοπον γάρ, ώσπερ ελέχθη, " τὸ δύο φοράς φερόμενον ενίστε βραδύτερον φέρεσθαι τοῦ μίαν, καὶ αμφοτέρων ισοταχών σημείων δοθέντων μείζω διεξιέναι θάτερον. Αἴτιον δὲ ὅτι τοῦ μὲν ἀπὸ τῆς ἀμβλείας Φερομένου τ σχεδον εναντίαι αμφότεραι γίνονται, ην τε αυτή φέρεται καὶ ην ύπὸ της πλευράς ύποφέρεται, τοῦ δὲ ἀπὸ της όξείας συμβαίνει φέρεσθαι έπὶ τὸ αὐτό. Συνεπουρίζει γὰρ ή τῆς πλευράς την έπι της διαμέτρου και δσφ αν την μεν όξυτέραν ποιήση, την δε αμβλυτέραν, η μεν βραδυτέρα έσται, η δὲ θάττων. Αὶ μὲν γὰρ ἐναντιώτεραι γίνονται διὰ τὸ 8 άμβλυτέραν γίνεσθαι την γωνίαν, αι δε μάλλον επί τὰ αὐτὰ διὰ τὸ συνάγεσθαι τὰς γραμμάς. Τὸ μὲν γὰρ Β σχεδὸν έπὶ τὸ αὐτὸ φέρεται κατ' ἀμφοτέρας τὰς φοράς συνεπουρίζεται οὖν ή ἐτέρα, καὶ ὅσφ αν ὀξυτέρα γίνηται ή γωνία, τοσούτω μάλλον. Τὸ Α δὲ ἐπὶ τοὐναντίον αὐτὸ μὲν γὰρ 9

h ἄστε-τῆς AE add. L.P.Ba.Ha.Wa.q. ⁱ δίεισι καὶ τὸ A et mox δίεισι-διαμέτρου om. Wa. ^k ὅση Wa. ^l B om. Wa. ^m ή om. Wa. ⁿ τὸ om. Wa.

προς το Β φέρεται, ή δε πλευρά ύποφέρει αὐτο προς το Δ. Καὶ ὅσφ ἄν ἀμβλυτέρα ή γωνία ἢ, ἐναντιώτεραι αἱ φοραὶ γίνονται. ο εὐθυτέρα γὰρ ή γραμμή γίνεται. Εἰ δ' ὅλως εὐθεῖα γένοιτο, παντελῶς ἄν εἴησαν ἐναντίαι. 'Η δὲ πλευρὰ ὑπ' οὐθενὸς κωλύεται μίαν φερομένη φοράν. Εὐλόγως οὖν τὴν μείζω διέρχεται.

24 Απορείται διὰ τί ποτε ὁ μείζων κύκλος τῷ ἐλάττονι κύκλω ίσην Ρέξελίττεται γραμμήν, όταν περί τὸ αὐτὸ ٩ κέντρον τεθώσι; Χωρίς δε εκκυλιόμενοι, ώσπερ το μέγεθος αὐτων πρός τὸ μέγεθος έχει, ούτως καὶ αὶ γραμμαὶ αὐτων 2 γίνονται πρὸς ἀλλήλας. "Ετι δὲ ένὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ κέντρου όντος αμφοίν, ότε μεν τηλικαύτη γίνεται ή γραμμή ήν έκκυλίονται, ήλίκην ὁ έλάττων κύκλος καθ' αύτὸν έκκυλίεται, ότε δε όσην ό μείζων. "Οτι μεν οὖν μείζω εκκυλίεται ό 3 μείζων, φανερόν. Γωνία μεν γάρ δοκεί κατά την αίσθησιν είναι ή περιφέρεια έκάστου της οίκείας διαμέτρου, ή τοῦ μείζονος κύκλου μείζων, τή δὲ τοῦ ἐλάττονος ἐλάττων, ώστε τον αὐτον τοῦτον εξουσι λόγον, καθ' ας εξεκυλίσθησαν αί 4 γραμμαί πρός άλλήλας κατά την αίσθησιν. Αλλά μην καί ότι την ίσην εκκυλίονται, όταν περί το αυτό κέντρον κείμενοι ώσι, δηλον καὶ ούτως γίνεται ότε μεν ίση τη γραμμή 5 ην ο μείζων κύκλος εκκυλίεται, ότε δε ελάττων. "Εστω γάρ κύκλος ὁ μείζων μεν εφ' οδ τὰ ΔΖΓ, ὁ δε ελάττων εφ' οδ τὰ ΕΗΒ, κέντρον δὲ ἀμφοῖν τὸ Α΄ καὶ ἢν μὲν έξελίττεται καθ' s αύτον ο μέγας, t ή εφ' ης VZI έστω, ην W δε ο ελάτ-6 των καθ' αὐτόν, ή ἐφ' × ἦς ΗΚ, ἴση τῆ ΑΖ. Ἑὰν y δὴ κινῶ τὸν ἐλάττονα, τὸ αὐτὸ κέντρον z κινῶ, ἐφ' οὖ τὸ A^{\cdot} ὁ δὲ μέγας προσηρμόσθω. Όταν οὖν ή ΑΒ ὀρθή γένηται προς την ΗΚ, άμα καὶ τη ΑΓ γίνεται όρθη προς την ΖΛ, ώστε έσται ίσην ἀεὶ διεληλυθυία, την μέν ΗΚ, ἐφ' ῷ ΗΒ

 $^{^{\}circ}$ εὐθύτερον $^{\circ}$ Wa. $^{\circ}$ εξελίττεται τὴν γραμμὴν $^{\circ}$ Wa. $^{\circ}$ κέντρω $^{\circ}$ Wa. $^{\circ}$ ἡ δὲ τοῦ ελάττονος ελάττων om. P.Wa. $^{\circ}$ s αὐτὸ $^{\circ}$ P. $^{\circ}$ τ ἡ εφ' οἶς P.Wa. $^{\circ}$ V. $^{\circ}$ Z] τί $^{\circ}$ Wa. $^{\circ}$ Wa. $^{\circ}$ V. $^{\circ}$ Wa. $^{\circ}$ V. $^{\circ}$ P.Wa. $^{\circ}$ $^{\circ}$ Λ.Γ.] αι $^{\circ}$ Wa.

περιφέρεια, την δε ΖΛ ή εφ' ης ΖΓ. Εί δε τὸ τέταρτον τ μέρος ίσην εξελίττεται, δήλον ὅτι καὶ ὁ ὅλος κύκλος τῷ ὅλφ κύκλω ίσην δέξελιχθήσεται, ώστε όταν ή ΒΗ γραμμή έλθη έπὶ τὸ Κ, καὶ ή ΖΓ έσται ^c περιφέρεια ἐπὶ τῆς d ΖΛ, καὶ ο κύκλος όλος έξειλιγμένος. 'Ομοίως δε και έαν τον μέγαν κινῶ, ἐναρμόσας τὸν μικρόν, τοῦ αὐτοῦ κέντρου ὅντος, ἄμα τη ΑΓ η ΑΒ κάθετος και όρθη έσται, η μεν προς την ΖΙ, ή δὲ πρὸς τὴν ε Η Θ. Θατε όταν ἴσην ή μὲν τῆ Η Θ ἔσται 8 διεληλυθυία, ή δὲ τῆ ΖΙ, καὶ γένηται ὀρθὴ πάλιν ή ΖΑ πρὸς τὴν ΖΛ, καὶ ἡ ΑΓ ὀρθὴ πάλιν, ὡς τὸ ἐξ ἀρχῆς ἔσονται έπὶ τῶν ΘΙ. Τὸ δὲ μήτε στάσεως γινομένης τὸ μείζον τῷ ἐλάττονι, ώστε τμένειν τινὰ χρόνον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημείου κινούνται γάρ συνεχώς άμφω άμφοτεράκις. 8 Μή 9 ύπερπηδώντος του έλάττονος μηθέν σημείον, τὸν μέν ή μείζω τω ελάττονι ίσην διεξιέναι, τον δε τω μείζονι, άτοπον. *Ετι δε μιας κινήσεως ούσης αεί το κέντρον το κινούμενον ότε μεν την μεγάλην ότε δε την ελάττονα εκκυλίεσθαι θαυμαστόν. Τὸ γὰρ αὐτὸ τῷ αὐτῷ τάχει φερόμενον ἴσην 10 πέφυκε διεξιέναι τῷ αὐτῷ δὲ τάχει ἴσην ἐστὶ κινεῖν ἀμφοτεράκις. Αρχη δε ληπτέα ήδε περί της αἰτίας αὐτῶν, ἱ ὅτι ή αὐτη δύναμις k καὶ ἴση τὸ μεν βραδύτερον k κινει μέγεθος, τὸ δὲ ταχύτερον. Εἰ δή τι είη δ μὴ πέφυκεν ὑφ' ἑαυτοῦ 11 κινείσθαι, εαν Ι τούτο αμα και αυτό κινή το πεφυκός κινείσθαι, βραδύτερον κινηθήσεται η Ε εί αὐτη καθ' αύτην έκινείτο. Καὶ ἐὰν μεν πεφυκὸς ἢ κινείσθαι, μὴ n συγκινηται δε μηθέν, ωσαύτως έξει. Και αδύνατον δη κινείσθαι πλέον η τὸ κινοῦν οὐ γὰρ την ο αύτοῦ κινεῖται κίνησιν, Ράλλὰ την του κινούντος. Είη δη κύκλος ὁ μεν μείζων 4 το Α, ὁ 12 δὲ ἐλάττων ἐφ' ῷ Β. Εἰ ἀθοίη δ' ὁ ἐλάττων τὸν μείζω,

b έξελεχθήσεται W^a . c περιφέρεια om. W^a . d $Z\Lambda$] $\gamma\lambda$ W^a . c $H\theta$] $\kappa\theta$ W^a . f μ ένειν] μ èν W^a . g μ ὴ] μ èν W^a . h μ είζω P. i $\delta \tau \epsilon$ W^a . k καὶ ἴση et mox κινεῖ μ έγεθος om. W^a . l τοῦτο] τοῦ $P.W^a$. m ϵ ί] η $P.W^a$. n συγκινήται] κινήται W^a . o αὐτοῦ] αὐτὴν P. p ἀλλὰ την τοῦ κινοῦντος. ϵ ἵη] ϵ ί $P.W^a$. q τὸ] η W^a .

μη κυλιομένου αὐτοῦ, φανερὸν ὅτι τοσοῦτον δίεισι της εὐθείας ὁ μείζων, ὅσον ἐώσθη τ ὑπὸ τοῦ ἐλάττονος. Τοσοῦτον δέ γε εώσθη όσον ὁ μικρὸς εκινήθη. Ίσην άρα της εὐθείας 13 διεληλύθασιν. Ανάγκη τοίνυν καὶ εἰ κυλιόμενος ὁ ελάττων τὸν μείζω ωθοίη, κυλισθηναι μὲν άμα τη ὤσει, τοσοῦτον δ όσον ὁ ἐλάττων ἐκυλίσθη, εἰ μηθὲν αὐτὸς τῆ αὐτῆ κινήσει κινείται. 'Ως γὰρ καὶ ὅσον ἐκίνει, τοσοῦτον εκεκινησθαι άνάγκη τὸ κινούμενον ὑπ' ἐκείνου. Αλλὰ μὴν ὅ τε κύκλος τοσοῦτον ἐκίνησε τὸ αὐτό, κύκλω τε καὶ ποδιαίαν (ἔστω γὰρ τοσούτον δ έκινήθη), t καὶ ὁ μέγας άρα τοσούτον εκινήθη. 14 Ομοίως δε κάν ο μέγας τον μικρον κινήση, έσται κεκινημένος ό μικρός ως και ό μείζων. Καθ' αύτον μεν δη κινηθείς όποτεροσοῦν, ἐάν τε ταχὺ ἐάν τε βραδέως τῷ αὐτῷ δὲ τάχει εὐθὺς ὅσην ὁ μείζων πέφυκεν έξελιχθηναι γραμμήν. Οπερ καὶ ποιεί τὴν ἀπορίαν, Υ ὅτι οὐκέτι ὁμοίως ποιοῦσιν ὅταν 15 συναρμοσθώσιν. Τὸ δ' ἔστιν, εἰ ὁ ἔτερος ὑπὸ τοῦ ἐτέρου κινείται οὐχ ἡν πέφυκεν, οὐδὲ τὴν αύτοῦ κίνησιν. Οὐθὲν γαρ διαφέρει περιθείναι και έναρμόσαι ή προσθείναι όποτερονοῦν Ψόποτέρω όμοίως γάρ, ὅταν ὁ μὲν κινῆ ὁ δὲ κινῆται ύπὸ τούτου, ὅσον αν κινή άτερος, τοσούτον κινηθήσεται 16 άτερος. ¹Οταν μεν οθν προσκείμενον κινή ή προσκρεμάμενον, οὐκ ἀεὶ κυλίει τις ὅταν δὲ περὶ τὸ αὐτὸ κέντρον τεθῶσιν, ανάγκη κυλίεσθαι αεί τὸν ετερον ὑπὸ τοῦ ετέρου. 'Αλλ' οὐθὲν ἦττον οὐ τὴν Χαύτοῦ κίνησιν Υάτερος κινεῖται, ἀλλ' ώσπερ αν εί μηδεμίαν είχε κίνησιν. Κάν έχη, μη χρηται 17 δ' αὐτῆ, ταὐτὸ συμβαίνει. "Όταν Ζ μὲν οὖν ὁ μέγας κινῆ ενδεδεμένον τον μικρόν, ο αμικρός κινείται δσηνπερ ούτος· όταν δε ό μικρός, πάλιν ό μέγας όσην οθτος. Χωριζόμενος δε εκάτερος αυτον κινεί αυτός. ΕνΟτι δε του αυτου κέντρου όντος καὶ κινούντος τῷ αὐτῷ τάχει συμβαίνει ἄνισον διεξ-

 $^{^{}r}$ ὑπὸ τοῦ ἐλάττονος om. P.Wa. s κεκινείσθαι Wa. t καὶ ὁ—ἐκινήθη om. Wa. v ὅτε Wa. w ὁποτέρων Wa. x αὐτὴν P. y ἔτερος Wa. z οὖν μὲν Wa. a μικρὸς κ.] μέγας κ. P.Wa. b ὅτε δὲ τοῦ αὖ κέντρου Wa.

ιέναι αὐτοὺς γραμμήν, ^c παραλογίζεται ὁ ἀπορῶν σοφιστικῶς. Τὸ αὐτὸ μὲν γάρ ἐστι κέντρον ἀμφοῖν, ἀλλὰ 18 κατὰ συμβεβηκός, ὰ ὡς μουσικὸν καὶ λευκόν τὸ γὰρ εἶναι εκατέρου κέντρου τῶν κύκλων οὐ τῷ αὐτῷ χρῆται. ^νΟταν μὲν οὖν ὁ κινῶν ^f ἢ ὁ μικρός, ὡς ἐκείνου κέντρον καὶ ἀρχή, ὅταν δὲ ὁ μέγας, ὡς ἐκείνου. Οὔκουν τὸ αὐτὸ κινεῖ ἀπλῶς, ἀλλ' ἔστιν ὧς.

Διὰ τί τὰς κλίνας ποιοῦσι διπλασιοπλεύρους, τὴν μέν 25 εξ ποδών καὶ μικρώ μείζω πλευράν, την δε τριών; Καὶ διὰ τί εντείνουσιν οὐ κατὰ διάμετρον; "Η τὸ μεν μέγεθος τηλικαύτας, όπως τοις σώμασιν ωσι σύμμετροι; Γίνονται γάρ ούτω διπλασιόπλευροι, τετραπήχεις μέν τὸ μῆκος, διπήχεις δὲ τὸ πλάτος. Εντείνουσι δὲ οὐ κατὰ διάμετρον ἀλλ' ἀπ' 2 έναντίας, ὅπως τά τε ξύλα ἦττον διασπᾶται τάχιστα γὰρ σχίζεται κατά φύσιν διαιρούμενα ταύτη, καὶ ελκόμενα πονεί μάλιστα. "Ετι έπειδη δεί βάρος δύνασθαι τὰ εσπαρτία Φέρειν, ουτως ήττον πονέσει λοξοίς τοίς g σπαρτίοις έπιτιθεμένου τοῦ βάρους η πλαγίοις. "Ετι δὲ ἔλαττον οῦτω η σπαρτίον αναλίσκεται. Έστω γάρ κλίνη ή ΑΖΗΙ, καὶ 3 δίχα διηρήσθω ή ΖΗ κατά τὸ Β. "Ισα δή τρυπήματά έστιν έν τῆ ΖΒ καὶ έν τῆ ΖΑ. Καὶ γὰρ αἱ πλευραὶ ἱἴσαι είσιν ή γὰρ όλη ΖΗ διπλασία έστίν. Εντείνουσι δ' ώς γέγραπται, ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ τὸ Β, εἶτα οὖ τὸ Γ, εἶτα οὖ τὸ Δ, εἶτα οὖ τὸ θ, εἶτα οὖ τὸ Ε. Καὶ οὕτως ἀεί, ἔως αν εἰς 4 γωνίαν καταστρέψωσιν άλλην δύο γὰρ ἔχουσι γωνίαι τὰς άρχὰς τοῦ σπαρτίου. "Ισα δέ έστι τὰ σπαρτία κατὰ τὰς κάμψεις, τό τε ΑΒ καὶ ΒΓ τῷ ΓΔ καὶ ΔΘ. Καὶ τὰ άλλα δὲ τὰ τοιαῦτά ἐστιν, ὅτι οὕτως k ἔχει ἡ αὐτὴ ἀπόδειξις, Η μεν γάρ ΑΒ τη Εθ ίση ίσαι γάρ είσιν αι πλευραί τοῦ ΒΗΚΑ χωρίου, καὶ τὰ 1 τρυπήματα ἴσα διέστηκεν. Η δὲ 5

ΒΗ ἴση τῆ ΚΑ· ἡ γὰρ Β γωνία ἴση τῆ Η. Εν ἴσοις γαρ ή μεν εκτός, ή δε εντός και ή μεν Β εστίν ημίσεια όρθης ή γαρ ΖΒ ίση τη ΖΑ καὶ γωνία δὲ ή κατὰ τὸ Ζ ὀρθή. 'Η δὲ Β γωνία ἴση τῆ κατὰ τὸ Η' ή γὰρ κατὰ τὸ Ζ ὀρθή, έπειδη διπλασιόπλευρον τὸ έτερόμηκες καὶ πρὸς μέσον κέκλα-6 σται. ΘΩστε ή ΑΓ τη ΕΗ ιση. Ταύτη δε ή Κ Θ παράλληλος γάρ. ΘΩστε ή ΒΓ ίση τη ΚΘ. Η ηδέ ΓΕ τη ΔΘ. 'Ομοίως δε και αι άλλαι δείκνυνται ὅτι ἴσαι εἰσὶν αι κατὰ τὰς κάμψεις δύο ταις δυσίν. * Ωστε δηλον ότι τὰ τηλικαῦτα οσπαρτία όσον τὸ ΑΒ, τέσσαρα τοσαθτ' ένεστιν έν τῆ κλίνη. όσον δ' έστὶ τὸ πλήθος των έν τη ΖΗ πλευρά τρυπημάτων, γκαὶ ἐν τῷ ἡμίσει 🗜 τῷ ΖΒ τὰ ἡμίση. Θοτε ἐν τῆ ἡμισεία κλίνη τηλικαῦτα μεγέθη θσπαρτίων έστὶν ὅσον ττῷ ΒΑ ἔνεστι, τοσαθτα δέ τὸ πληθος ὅσαπερ ἐν τῷ ΒΗ τρυπήματα. Ταῦτα δὲ οὐδὲν διαφέρει λέγειν ἡ ὅσα ἐν τῆ * ΑΖ καὶ ΒΖ 8τὰ συνάμφω. Εἰ δὲ κατὰ διάμετρον ἐνταθῆ τὰ σπαρτία, ώς εν τη ΑΒΓΔ κλίνη έχει, τὰ ημίσεά είσιν οὐ τοσαῦτα όσα αι πλευραί αμφοίν, αι ΑΖ ΖΗ· τὰ ίσα δέ, όσα έν τω ΖΒΖΑ τρυπήματα ένεστιν. Μείζονες δέ είσιν αι ΑΖ ΒΖ δύο οὖσαι τῆς ΑΒ. Δατε καὶ τὸ σπαρτίον μείζον τοσούτω όσον αι πλευραί άμφω μείζους είσι της διαμέτρου.

26 Διὰ τί χαλεπώτερον τὰ μακρά ξύλα τὰπ' ἄκρου φέρειν ἐπὶ τῷ ἄμφ ἡ κατὰ τὸ μέσον, ἴσου τοῦ βάρους ὅντος; Πότερον ὅτι σαλευομένου τοῦ ξύλου τὸ ἄκρον κωλύει φέρειν, μάλλον ἀντισπῶν τῆ σαλεύσει τὴν φοράν; "Η κάν μηθὲν κάμπτηται μηδ' ἔχη πολὺ μῆκος, ὅμως χαλεπώτερον φέρειν ἀπ' ἄκρου; ἀλλ' ὅτι καὶ ρῷον αἴρεται ἀπ' ἄκρου \ ἡ ἐκ μέσου, 2 διὰ τὸ αὐτὸ καὶ φέρειν οὕτω ράδιον. \ Αἴτιον δὲ ὅτι ἐκ μέσου μὲν αἰρόμενον ἀεὶ ἐπικουφίζει ἄλληλα τὰ ἄκρα, καὶ θάτερον μέρος τὸ ἐπὶ \ θάτερον εὖ αἴρει. \ Ωσπερ γὰρ κέν-

^m B] γ Wa. ⁿ δέ] δέ τῆ P. ^o σπαρτὰ P.Wa. ^p τῶ ζ θ P, τὸ θ ζ Wa. ^q σπαρτῶν P.Wa. ^r τὸ Wa. ^s A Z] θ ζ Wa. ^t ἀπ' ἄκρον] ἀπὸ μακροῦ P.Wa. ^v ἡ om. P. ^w αἴτιον δὲ ὅτι] ἐπειδὴ διότι Wa. ^x θάτερα P.

τρον γίνεται τὸ μέσον, ^γ ἢ ἔχει τὸ αἶρον ἡ φέρον. Εἰς ² τὸ ἄνω οὖν κουφίζεται ἐκάτερον τῶν ἄκρων εἰς τὸ κάτω ρέπον. ¹Απὸ δὲ τοῦ ἄκρου αἰρόμενον ἡ φερόμενον οὐ ποιεῖ τοῦτο, 3 ἀλλ' ἄπαν τὸ βάρος ρέπει ἐφ' ἐν μέσον, εἰς ὅπερ αἴρεται ἡ φέρεται. ²⁴Εστω μέσον ἐφ' οῦ Α, ἄκρα ΒΓ. Αἰρομένου οὖν ἡ φερομένου κατὰ τὸ Α, τὸ μὲν Β κάτω ρέπον ἄνω αἴρει τὸ Γ, τὸ δὲ Γ κάτω ρέπον τὸ Β ἄνω αἴρει ἄμα δὲ αἰρόμενα ἄνω ποιεῖ ταῦτα.

Διὰ τί, ἐὰν ἢ λίαν μακρὸν τὸ αὐτὸ βάρος, χαλεπώτερον 27 ^b φέρειν ἐπὶ τοῦ ὤμου, καν μέσον ^c φέρη τις, ἢ ἐὰν ἔλαττον ἢ; Πάλαι ἐλέχθη ^d ὡς οὐκ ἔστιν αἴτιον ^d ἡ σάλευσις ἀλλ' ἡ σάλευσις νῦν αἴτιόν ἐστιν. 'Όταν γὰρ ἢ μακρότερον, τὰ ἄκρα σαλεύεται, ὥστε εἴη ^e ἀν καὶ τὸν φέροντα χαλεπώτερον φέρειν μᾶλλον. Αἴτιον δὲ τοῦ σαλεύεσθαι μᾶλλον, ^f ὅτι 2 τῆς αὐτῆς κινήσεως g οὕσης μεθίσταται τὰ ἄκρα, ὅσφπερ ἀν ἢ μακρότερον τὸ ξύλον. 'Ο μὲν γὰρ ὧμος κέντρον, ^h ἐφ' οῦ τὸ Α (μένει γὰρ τοῦτο), αἱ δὲ Α Β καὶ Α Γ αὶ ἐκ τοῦ κέντρου. 'Όσω δ' ἀν ἢ μεῖζον τὸ ἐκ τοῦ κέντρου ἡ τὸ Α Β ἡ καὶ τὸ Α Γ, πλέον μεθίσταται μέγεθος. Δέδεικται δὲ τοῦτο πρότερον.

Διὰ τί ἐπὶ τοῖς φρέασι τὰ ὶ κηλώνεια ποιοῦσι τοῦτον τὸν 28 τρόπον; προστιθέασι γὰρ βάρος ἐν τῷ ξύλῳ τὸν μόλιβδον, ὅντος βάρους τοῦ κάδου αὐτοῦ, καὶ κενοῦ καὶ πλήρους ὅντος. Ἡ ὅτι ἐν δυσὶ χρόνρις διηρημένου τοῦ ἔργου (βάψαι γὰρ δεῖ, καὶ τοῦτ' ἄνω ἐλκύσαι) συμβαίνει καθιέναι μὲν κενὸν ῥα-δίως, αἴρειν δὲ πλήρη χαλεπῶς; Λυσιτελεῖ οὖν μικρῷ βρα-2 δύτερον ¾ εἶναι τὰ καταγαγεῖν ¾ πρὰς τὰ πολὺ κουφίσαι τὸ βάρος ἀνάγοντι. Τοῦτο οὖν ποιεῖ ἐπ' ἄκρῳ ¹ τῷ κηλωνείῳ ὁ μάλιβδος προσκείμενος ἡ ™ ὁ λίθος. Καθιμῶντι η μὲν γὰρ

y $\hat{\eta}$] $\hat{\eta}$ W^a . z τὰ W^a . a ἔστω μέσον om. $P.W^a$. b φέρει W^a . c φέρει P, φέρει W^a . d ώς et $\hat{\eta}$ σάλευσις om. $P.W^a$. e ἃν om. P. f ὅτι] ἀπὸ post lacunam P. g σὔσης om. $P.W^a$. h ἐφ' σὖ-κέντροῦ om. W^a . i κοιλώνια $P.W^a$. k εἶναι et πρὸς om. $P.W^a$. l τῶν κοιλωνίων P, κοιλωνίω W^a . m δ om. $P.W^a$. l μὲν om. W^a .

γίνεται βάρος μείζον ^ο ἢ εἰ μόνον κενὸν δεῖ κατάγειν ^p τὸν κάδον ὅταν δὲ πλήρης ἢ, ἀνάγει ὁ μόλιβδος, ἢ ὅ τι ^q ἀν ἢ τὸ προσκείμενον βάρος. "Ωστ' ἐστὶ ῥῷον αὐτῷ τὰ ἄμφω ^r ἢ ἐκείνῳ.

- 29 Διὰ τί, ὅταν φέρωσιν ἐπὶ ξύλου ἤ τινος τοιούτου δύο ἄνθρωποι ἴσον βάρος, οὐχ ὁμοίως θλίβονται, ἐὰν μὴ ἐπὶ τῷ κόσῷ ἢ τὸ βάρος, ἀλλὰ μᾶλλον ὅσῷ ἄν ἐγγύτερον ἢ τῶν φερόντων; Ἡ διότι μοχλὸς μὲν γίνεται τοὕτως ἐχόντων τὸ ξύλον, τὸ δὲ βάρος τοῦπομόχλιον, ὁ δὲ ἐγγύτερος τοῦ βάρους τῶν φερόντων τὸ βάρος τὸ κινούμενον, ἄτερος δὲ τῶν φερόντων τὸ βάρος ὁ κινῶν. ΤΟσῷ γὰρ πλέον κάπέχει τοῦ βάρους, ὅτοσούτῷ ράον κινεῖ, καὶ θλίβει μᾶλλον τὸν ἔτερον εἰς τὸ κάτω, ὥσπερ ἀντερείδοντος τοῦ βάρους τοῦ ἐπικειμένου καὶ γινομένου ὑπομοχλίου. Ἐν μέσῷ δὲ ὑποκειμένου τοῦ βάρους, οὐδὲν μᾶλλον ἄτερος θατέρῷ γίνεται βάρος, οὐδὲ κινεῖ, ἀλλ' τομοίως ἐκάτερος ἑκατέρῷ γίνεται βάρος.
- 30 Διὰ τί οἱ ἀνιστάμενοι πάντες πρὸς ὀξεῖαν γωνίαν τῷ μηρῷ ποιήσαντες τὴν κνήμην ἀνίστανται, καὶ τῷ θώρακι πρὸς τὸν μηρόν; εἰ δὲ μή, οἰκ ἀν δύναιντο ἀναστῆναι. Πότερον ὅτι τὸ ἴσον ἠρεμίας πανταχοῦ αἴτιον, ἡ δὲ ὀρθὴ γωνία τοῦ ἴσου, καὶ ποιεῖ στάσιν διὸ καὶ φέρεται πρὸς ὁμοίας γωνίας τῷ περιφερεία τῆς γῆς. Οὐ γὰρ ὅτι καὶ πρὸς ὀρθὴν ἔσται τῷ ἐπιπέδῳ. Ἡ ὅτι ἀνιστάμενος γίνεται ὀρθός, ἀνάγκη δὲ τὸν ἐστῶτα κάθετον εἶναι πρὸς τὴν γῆν. Εἰ οὖν μέλλει ἔσεσθαι πρὸς ο ὀρθήν, τοῦτο δέ ἐστι τὸ τὴν κεφαλὴν ἔχειν κατὰ τοὺς πόδας, καὶ γίνεσθαι δὴ ὅτε ἀνίσταται. Ὁταν μὲν οὖν καθήμενος ῷ, παράλληλον ἔχει τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς πό-3 δας, καὶ οὐκ ἐπὶ μιᾶς ὰ εὐθείας. Ἡ κεφαλὴ Α ἔστω, θώ-

ο ἡ εἰ] εἴη P.Wa. Ρ τὸν κάδον οm. P.Wa. \mathbf{q} αν ἢ] ἐστὶν ἡ P. r ἐκείνα Wa. s μέσφ] μόνω P. t οὖτως] ελάττων P.Wa. \mathbf{v} τῶν ξύλων Wa. w ὑπομοχλίων Wa. x ἀπέχη P. y τοσοῦτον Wa. z τοῦ ἐπικειμένου—βάρους om. Wa. a ὅμως Wa. b κάθαιτον Wa. c ὀρθὸν P.Wa. d εὐθείας] ἴσου P.Wa.

ραξ AB, μηρὸς $B\Gamma$, εκνήμη $\Gamma\Delta$. Πρὸς ὀρθὴν δὲ γίνεται $^{\rm f}$ $^{\rm g}$ τε θώραξ [ἐφ' ὧν AB] τῷ μηρῷ καὶ ὁ μηρὸς τῆ κνήμη οὕτως καθημένῳ. $^{\rm h}\Omega$ στε οὕτως ἔχοντα ἀδύνατον ἀναστῆναι. $^{\rm h}$ Ανάγκη δὲ $^{\rm g}$ ἐγκλῖναι τὴν κνήμην καὶ ποιεῖν τοὺς πόδας ὑπὸ τὴν κεφαλήν. Τοῦτο δὲ ἔσται, ἐὰν ἡ $\Gamma\Delta$ ἐφ' ῆς τὰ ΓZ εγένηται, καὶ ἄμα ἀναστῆναι συμβήσεται, καὶ $^{\rm h}$ ἔχειν ἐπὶ τῆς αὐτῆς $^{\rm h}$ ἴσης τὴν κεφαλήν τε καὶ τοὺς πόδας. $^{\rm h}$ Η δὲ ΓZ ὀξεῖαν ποιεῖ γωνίαν πρὸς τὴν $B\Gamma$.

Διὰ τί ράον κινείται τὸ κινούμενον ἢ τὸ μένον, οίον τὰς 3 Ι άμάξας θάττον κινουμένας ὑπάγουσιν ἢ ἀρχομένας; "Η ὅτι χαλεπώτατον μὲν τὸ εἰς τοὐναντίον κινούμενον κινῆσαι βάρος; ἀφαιρείται γάρ τι τῆς τοῦ κινοῦντος δυνάμεως, κᾶν πολὺ θᾶττον ἢ ἀνάγκη γὰρ βραδυτέραν γίνεσθαι τὴν ῶσιν τοῦ ἀντωθουμένου. Δεύτερον δέ, ἐὰν ἠρεμῆ ἀντιτείνει γὰρ καὶ τὸ ἠρεμοῦν. Τὸ δὲ κινούμενον ἐπὶ τὸ αὐτὸ τῷ ωθοῦντι ὅμοιον ποιεῖ ιὅσπερ ἀν εἰ αὐξήσειε τις τὴν τοῦ κινοῦντος δύναμιν καὶ καχυτῆτα ὁ γὰρ ὑπ ἐκείνου ἀν ἔπασχε, τοῦτο αὐτὸ ποιεῖ εἰς τὸ πρὸ ὁδοῦ κινούμενον.

Διὰ τί παύεται φερόμενα τὰ ριφέντα; Πότερον ὅταν 32 λήγη ἡ ἰσχὺς ἡ ἀφεῖσα, ἡ διὰ τὸ ¹ ἀντισπᾶσθαι, ἡ διὰ τὴν ροπήν, ἐὰν ^m κρείττων ἢ τῆς ἰσχύος τῆς ριψάσης; "Η ἄτοπον τὸ ταῦτ' ἀπορεῖν, ἀφέντα τὴν ἀρχήν.

Διὰ τί φέρεταί τι οὐ τὴν αὐτοῦ φοράν, μὴ ἀκολουθοῦντος 33 καὶ ἀθοῦντος τοῦ ἀφέντος; "Η δῆλον ὅτι ἐποίησε τοιοῦτον τὸ πρῶτον ὡς θάτερον ἀθεῖν, καὶ τοῦθ' ἔτερον· παύεται δέ, ὅταν μηκέτι δύνηται ποιεῖν τὸ προωθοῦν τὸ φερόμενον ὥστε ἀθεῖν, καὶ ὅταν τὸ τοῦ φερομένου βάρος ῥέπη μᾶλλον τῆς εἰς τὸ πρόσθεν δυνάμεως τοῦ ἀθοῦντος.

Διὰ τί οὖτε τὰ ἐλάττονα οὔτε τὰ μεγάλα πόρρω φέρε-34 ται ο ριπτούμενα, ἀλλὰ δεῖ συμμετρίαν τινὰ ἔχειν πρὸς τὸν ριπτοῦντα; Πότερον ὅτι ἀνάγκη τὸ ριπτούμενον καὶ ἀθού-

 $[\]mathbf{e}$ κνημαι P. \mathbf{f} ὅτι Wa. \mathbf{g} ἐκκλίναι P.Wa. \mathbf{h} ἔχει P.Wa. \mathbf{i} ἴσας P.Wa. \mathbf{k} παχύτητα P. \mathbf{l} ἀντισπάσαι P.Wa. \mathbf{m} κρείττων \mathbf{j}] κρείττω P. \mathbf{n} τοῦ ἀφέντος om. P.Wa. \mathbf{o} ρ΄ιπτόμενα P.

μενον ἀντερείδειν ὅθεν ἀθείται; Τὸ δὲ μηθὲν ὑπεῖκον διὰ μέγεθος ἡ μηδὲν ἀντερεῖσαν δι' ἀσθένειαν οὐ ποιεῖ ρῖψιν 2 οὐδὲ ιδσιν. Τὸ μὲν οὖν πολὸ ὑπερβάλλον τῆς ἰσχύος τῆς ἀθούσης οὐθὲν ὑπείκει, τὸ δὲ πολὸ ἀσθενέστερον οὐδὲν ἀντερείδει. "Η ὅτι τοσοῦτον φέρεται τὸ φερόμενον, ὅσον ἀν ἀέρα κινήση εἰς βάθος; Τὸ δὲ μηδὲν κινούμενον οὐδ ἀν κινήσειεν οὐδέν. Συμβαίνει δὴ ἀμφότερα τούτοις ἔχειν. Τό τε γὰρ σφόδρα μέγα καὶ τὸ σφόδρα μικρὸν ισπερ οὐθὲν κινούμενά ἐστι τὸ μὲν γὰρ αὐτὸ καθ' εν κινεῖ, τὸ δ' οὐθὲν κινεῖται.

35 Διὰ τί τὰ Φερόμενα ἐν τῷ δινουμένῷ ὕδατι εἰς τὸ μέσον τελευτώντα φέρονται απαντα; Πότερον ότι μέγεθος έχει τὸ Φερόμενον, ώστε ἐν δυσὶ κύκλοις εἶναι, τῷ μὲν ἐλάττονι τῷ δὲ μείζονι, ἐκάτερον αὐτοῦ τῶν ἄκρων. ΥΩστε περισπῷ ὁ μείζων διὰ τὸ φέρεσθαι θᾶττον, καὶ πλάγιον ἀπωθεί μαὐτὸ 2 είς τὸν ^q ελάττω. Έπεὶ δὲ πλάτος ἔχει τὸ Φερόμενον, καὶ οὖτος πάλιν τὸ αὐτὸ ποιεῖ, καὶ ἀπωθεῖ εἰς τὸν ἐντός, εως ἀν είς τὸ μέσον ἔλθη. Καὶ ττύτε μένει διὰ τὸ ὁμοίως ἔχειν πρὸς ἄπαντας τοὺς κύκλους τὸ φερόμενον, διὰ τὸ μέσον 3 καὶ γὰρ τὸ μέσον ἴσον ἀπέχει ἐν ἐκάστω τῶν κύκλων. "Η ότι όσων μεν μη κρατεί ή φορά τοῦ ε δινουμένου ύδατος διά τὸ μέγεθος, άλλ' ὑπερέχει τῆ βαρύτητι τῆς τοῦ κύκλου ταχυτήτος, ανάγκη ύπολείπεσθαι και βραδύτερον φέρεσθαι. Βραδύτερον δε δ ελάττων κύκλος φέρεται το αυτό γαρ έν ίσφ χρόνφ ο μέγας τφ μικρφ στρέφεται κύκλφ, όταν ώσι 4 περί τὸ αὐτὸ μέσον. *Ωστε εἰς τὸν ἐλάττονα κύκλον ἀναγκαῖον ἀπολείπεσθαι, εως ἀν ἐπὶ τὸ μέσον ἔλθη. δε τ πρότερον κρατεί ή φορά, λήγουσα ταὐτὸ ποιήσει. Δεί γὰρ τὸν μὲν εὐθύ, τὸν δὲ ἔτερον κρατεῖν τῆ Ψταχυτῆτι τοῦ βάρους, ώστε είς τὸν ἐντὸς ἀεὶ κύκλον ὑπολείπεσθαι πᾶν. Ανάγκη γὰρ αὐτὸ ἐντὸς ἡ ἐκτὸς κινεῖσθαι τὸ μὴ κρατούμε-

Ραὐτὸν Ρ. $^{\rm q}$ ἐλάττονα $^{\rm q}$ $^{\rm r}$ τότε μένει] τιθέαμεν εὶ $^{\rm r}$ $^{\rm q}$ $^{\rm r}$ δινομένου $^{\rm r}$ $^{\rm t}$ ὅσω $^{\rm r}$ $^{\rm q}$ $^{\rm r}$ $^{\rm r}$

νον. Έν αὐτῷ * δὴ У τοίνυν ἐν ῷ ἐστίν, ἀδύνατον φέρεσθαι 5 τὸ μὴ κρατούμενον. Ετι δὲ ἢττον ἐν τῷ ἐκτός ε θάττων γὰρ ἡ φορὰ τοῦ ἐκτὸς κύκλου. Λείπεται δὲ εἰς τὸν ἐντὸς τὸ μὴ κρατούμενον μεθίστασθαι. Αεὶ δὲ εκαστον ἐπιδίοωσιν εἰς τὸ μὴ κρατεῖσθαι. Επεὶ ε δὲ πέρας τοῦ μὴ κινεῖσθαι ποιεῖ τὸ εἰς μέσον ἐλθεῖν, μένει δὲ τὸ κέντρον μόνον, ἄπαντα ἀνάγκη εἰς τοῦτο δὴ ἀθροίζεσθαι.

x δè P.Wa. Y τοίνυν τοῖς Wa. z θᾶττον P. a δè et mox εἰς om. P.Wa.